

KYLKIRAUTA



N:o 1/1980

ISSN 0454-7357

E Y L Ä - S A V O

- Arkkipaperinpakkausratona
- Paperirullienkuljetinlaitteita
- Sahatavarapakettien vanteituspuristimia
- Pulpperinsyöttökuljettimia

MASMET OY

PI 4, 21101 Naantali — Puh. 921-751 811

Ykköslehti Vaasan läänissä

VAASA

on luotettava tiedonvälittäjä
Pohjanmaalla

EFFOA
SUOMEN HÖYRYLAIVA OSAKEYHTIÖ

TARRATUOTE OY

PL 449 33101 Tampere 10
Puh. 931-37800

**MELLILÄN KONEPAJA
REIJO RAITANEN KY**

Valmistamme:

- RENKI takakuormaimia
 - MELNOS trukkikuormaimia
- Myynti: SOK/Osuuskaupat
32300 Mellilä puh. 923-71400

**PIETARSAAREN
SEUDUN PUHELIN OY**

68600 — Pietarsaari — Alholmankatu 4

S KY O SAINIO & CO

Karjalankatu 2. 00520 Helsinki 52
Puh. 90-765 322

Eläketiedotustoimisto

Lönnrotinkatu 27 B
00180 Helsinki 18
Puh. 90-640301

**KUUSAMON
OSUUSMEIJERI**

93600 KUUSAMO — Puh. 989-3251

**KOILLIS-LAPIN
SÄHKÖ OY**

Maakunnallinen sähköntuottaja — ja jakelu-
yhtiö

Vapaudenkatu 8 B — KEMIJÄRVI — Puh. v. 992-12 701



142400

PUSKANTIE 18 A
60100 SEINÄJOKI 10

ETELÄ-POHJANMAAN
PUHELIN OY

SUOMALAISTA LAATUTYÖTÄ
Valmistamme lumenraivauskalustoa autoihin ja
traktoreihin. Rakennusten julkisivujen huoltohissit.

VIKMET OY

Hernepellonkuja 4, 00560 Helsinki 56. Puh. 799233

VULK-TARVIKKEET OY

Takkatie 20 00370 Helsinki 37
Puh. 90-554406

RAAHEN I APTEEKKI

Kauppakatu 32 92100 Raahе
Puh. 982-37301

LEVYTUKKU OY

Soitinalan maahantuonti- ja tukkuliike

Helsinki

oy Rymaco ab

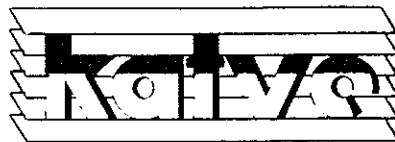
Kapteeninkatu 14, Helsinki 14,
☎ 90-13 425, telex 12-1260
Kaptensgatan 14, Helsingfors 14,
☎ 90-13 425, telex 12-1260

OY MEC-RASTOR AB

Satamakatu 4 00160 HELSINKI 16

KOTIVILLA OY

16600 Järvelä
Puh. 918-651281



— SOMISTAMAAN
— SUOJAAMAAN
— AURINGOLTA
JA KATSEILTA

HARJAVALLAN KAIHDIN

OSAKEYHTIÖ



KONEPAJA

TAMPERE

Puh. 931-51272

AMMATTITAITOJA TEOLLISUUDEN PALVELUKSEEN

T:MI FRANS LUNDELIN

RÄJÄHDYSAINIET

- Secoroc kallioporat
- Valopistoolit

Uittamontie 28 TURKU
Puh. 921-350006

OY LOVISA SHIPPING AB

07910 Valko
Puh. 915-565654 Telex: 18-15

IDMAN OY

**IISALMEN
PUHELINYHDISTYS**

Kirkkopuistonkatu 20 — 74100 IISALMI
Puh. 977-21 441

Kaikkiin kuljetuksiin
ESPOON KTK OY

Puh. 500 542

Lämpöinsinööri
ÄYRÄVÄINEN KY

Petaksentie 2 00630 Helsinki 63
Puh. 90-745155



ARVO WESTERLUND OY

ANNANKATU 25 • 00100 HELSINKI 10 ☎ 640 001

Insinööri
VEIKKO MALMI KY

Bertel Jungintie 6 00570 Helsinki 57

Puh. 90-689044

SKOL RY:n jäsen

**ERIKOISHAMMASTEKNIKKO
JUKKA VUORI**

Uusikoivistontie 42 A 2
PORI Puh. 939-22551

— Linja-autoasemaa vastapäätä —

Insinööri
LÄNG OY

Taivaskalliontie 1 00600 Helsinki 60

Puh. 90-793400

**Sähköryhmä
RAINOLA & JOHANSSON**

Kiskontie 18 00280 Helsinki 28
puh. 410348

2000!
4000!
3000!
6000!

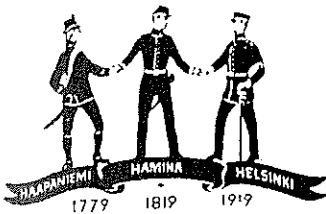
Palkkatililainaa
SYP-SOPIMUKSELLA
Yhdyspankista



SISÄLTÖ

| | |
|---|-----------|
| Valtakunnan etu | 3 |
| Rajoilla turvataan alueemme koskemattomuus | 4 |
| Rajavartiolaitos | 6 |
| Vartius-portti Kostamukseen | 10 |
| Rajavartijan muotokuva | 12 |
| Merivartiohenkilöstön koulutus ... | 14 |
| Turvallisuuspolitiikan opettamisesta | 18 |
| Panssareita ja väestönsuojia | 20 |
| Kadettien perinnäistavoista | 22 |
| Suomalainen rauhanturvaaja | 24 |
| Kirjoituskilpailun satoa | 26 |
| Ensimmäinen kadettikurssi | 32 |
| Viipurin Suomalainen Lyseo | 34 |
| Kirjat | 36 |
| Kadettikurssien kuulumisia | 38 |
| Kadettikunta | 42 |
| Itse asiasta | 44 |
| In memoriam | III-kansi |

Vyotti miekan vyotärölle
Kupeellensa kylkiraudan



KYLKIRAUTA

1/1980

Kadettikunta ry:n järjestölehti n:o 126

Päätoimittaja: Evl Martti Sinerma
puh. työ 90-1604519
kotiin 90-590787

Toimitussihteeri VTM Erkki
Paukkunen,
puh. 90-625801

Toimituksen osoite:
Punavuorenk. 14 B 32 00150 Hki 15

Päätoimittajan neuvotteluryhmä:

Jaakko Isotalo
Hannu Karpo
Matti Kohva
Eero Sauri
Seppo Sarlund
Hannu Sinerma
Tauno Äijälä

Toimitusneuvosto

Per Heinrichs
Anssi Huovila
Erik Lagerström
Toivo Lehmusvirta
Pentti Palmu
Lauri Reunala
Reino Waris
Gunnar Öhman

Ilmoitushankinta

Lars Böök
Hämeentie 62 C 32
00500 Helsinki 50
Puh 90-736978, iltaisin 90-378618

Taloudenhoito

Irja Wonkka, Kadetti-
kunnan toimisto

Osoitteen muutokset: Kadettikunta ry/
rouva Marjukka Lehtinen, Punavuorenk. 14 B 32 00150 Hki 15, puh Hki 665 739

Tilaushinta 16 mk/v
Irttonumerot 4 mk

Aikakauslehtien liiton jäsen

Loimaan Kirjapaino – Loimaa 1980

Valtakunnan etu

Rajavartiolaitos on ollut olemassa yli 60 vuotta. Sillä on vakiintunut, tunnustettu asema valtion hallinnossa sisäasiainministeriön alaisena, osana maan turvallisuusjärjestelmää. Se vastaa omalta osaltaan siitä, että maamme määrää itse oman alueensa hallinnosta ja kaikesta toiminnasta rajojensa sisällä.

Rajavartiolaitoksen toiminta on varsin monimuotoista. Se on yhteistyötä lähes kaikkien hallintoviranomaisten, monien laitosten ja yhteisöjen, rajaseudun ja saariston asukkaiden ym ja rajojen yli naapurivaltakuntien vastaavien rajaviranomais-tenkin kanssa, oli sitten kysymys sen päätehtävästä, valtakun- nan rajojen vartioinnista ja valvonnasta, tai sille määräytyistä monista muista tehtävistä.

Valtakunnan rajojen koskemattomuuden ja rajarauhan tur- vaamisessa on rajavartiolaitoksen toiminta paljolti myös yleisen järjestyksen ja turvallisuuden voimassapitämistä ja tul- livalvontaa maalla ja merellä eli läheistä yhteistyötä ja vuoro- vaikutusta poliisin ja tullin kanssa. Rajatilanne ja tapahtumat rajalla koskettavat aina valtakuntien välisiä suhteita. Toimin- nan rajalla ja rajan yli on oltava sopusoinnussa maamme hy- vien suhteiden kanssa naapurivaltioihin ja ulkopoliittikaamme tukevaa. Raja-asioissa rajavartiolaitos onkin kiinteässä yhteis- työssä ulkoasiainministeriön kanssa.

Valtakunnan rajojen vartiointi ja valvonta on mitä suurim- massa määrässä joka päivä tapahtuvaa valtakunnan alueel- lisen koskemattomuuden valvontaa. Sitä tehdessään ja muu- toinkin rajavartiolaitos on jatkuvassa kanssakäymisessä ja lä- heisessä yhteistyössä puolustusvoimien kanssa. Onhan laissa rajavartiolaitoksesta määrätty "Rajavartiolaitos ottaa osaa valtakunnan puolustamiseen. Se voidaan asetuksella puolus- tusvalmiuden niin vaatiessa kokonaan tai osaksi liittää puolus- tusvoimiin." Tämä edellyttää jo rauhan aikana valmisteluja ja valmiutta, jotta se pystyy kriisitilanteessa osallistumaan tehokkaasti puolueettomuuden suojaamiseen tai maan puolusta- miseen.

Syrjäisillä rajaseuduilla ja meri- ja saaristoalueilla, vallitse- vista oloista johtuen, rajavartiolaitos huolehtii monen eri vi- ranomaisen yleishallintovastuulla olevista tehtävistä, luonnol- lisesti niiden kanssa yhteistyössä. Yhteiskunnan kehityksen myötä nämä tehtävät ovat jatkuvasti lisääntyneet ja vaatimus- taso niissä kasvanut. Erityisesti merenkulun turvallisuus, pe- lastuspalvelu ja öljyvahinkojen torjunta ovat merellä aiheut- taneet yleistä painetta ja odotuksia. Yhteiskunnan on ennen muuta inhimillisistä syistä ja toisaalta kansainvälisten veloit- teidenkin vuoksi huolehdittava niistä. Rajavartiolaitoksella on keskeinen osa yhtenä pelastajana ja yhteistoiminnan johta- misessa meripelastustapahtumissa. Jo nykyisin joudutaan näissä erittäin vaativissa tehtävissä toimimaan liian heikoin voimin ja valmiuksin, usein vielä päätehtävän, rajojen varti- oinnin ja valvonnan kustannuksella. Mikäli rajavartiolaitoksen veloitteita pelastuspalvelussa merellä vielä lisätään, edellyttää se välttämättä myös voimavarojen lisäämistä vastaavasti, vaikka lähtökohtana meripelastuksessa onkin eri viranomais- ten ja vapaaehtoisten pelastusjärjestöjen osallistuminen siihen ja hyvä yhteistyö.



JUHANI PAAKKINEN

RAJOILLA TURVATAAN ALUEEMME KOSKEMATTOMUUS

(VALTAKUNNAN ETU)

Raja- ja merialueilla rajavartiolaitos on näkyvä viranomainen ja sen merkitys on jatkuvasti kasvanut ja korostunut. Päätehtävästään valtakunnan rajojen vartioinnista ja valvonnasta se ei saa tinkiä, ei edes rauhallisissa, vakaissa rajaoloissa. On pystyttävä osoittamaan, että valtakunnan alueellista koskemattomuutta jatkuvasti valvotaan ja siitä huolehditaan tehokkaasti sekä noudatetaan maamme tekemiä kansainvälisiä rajaoloja koskevia sopimuksia. Rajavartiolaitos huolehtii mahdollisuuksiensa rajoissa muistakin sille määräytyistä tehtävistä, joista ensi sijalla ovat humanitäärisesti tärkeät pelastus- ja etsintätehtävät, erityisesti merialueella. Monenlaatuisten ei sotilaallisten toimintojen täyttäessä sen jokapäiväisen palveluksen on pidettävä hyvää huolta maanpuolustustehtävästä. On valtakunnan edun mukaista, että rajavartiolaitoksella on riittävät voimavarat ja valmius täyttää kaikki nämä tärkeimmät tehtävät maalla ja merellä. Nykytilanteessa on erityisesti merellä tarvetta toimintakyvyn parantamiseen.

AA Sihvo

Valtakunnan rajat määrittävät Suomen alueen. Rajavartiointilla huolehditaan alueemme koskemattomuudesta ja kansalaistemme turvallisuudesta. Rajavartiointin tehtävänä on myös estää Suomesta naapurimaihin suuntautuvat loukkaavat teot ja taata rajan koskemattomuus. Rajarauhan säilyttäminen on osa jokapäiväistä turvallisuuspolitiikkaamme.

Valtakunnan rajalla ja sen yli maasta toiseen tapahtuva toiminta on sopimuksin säännelty. Suomen ja Neuvostoliiton välisellä 1350 kilometriä pitkällä rajalla on voimassa rajajärjestyssopimus. Se antaa tarkat ohjeet mm rajan hoidosta ja rajatapahtumien käsittelystä. Sopimuksen mukaan molempien maiden rajavaltuudet vastaavat rajatapahtumien ehkäisystä ja niiden ratkaisemisesta. Todettakoon, että ns pakolaistapausten käsittely ei kuulu sen enempää rajavaltuuksille kuin rajavartiolaitoksellekaan.

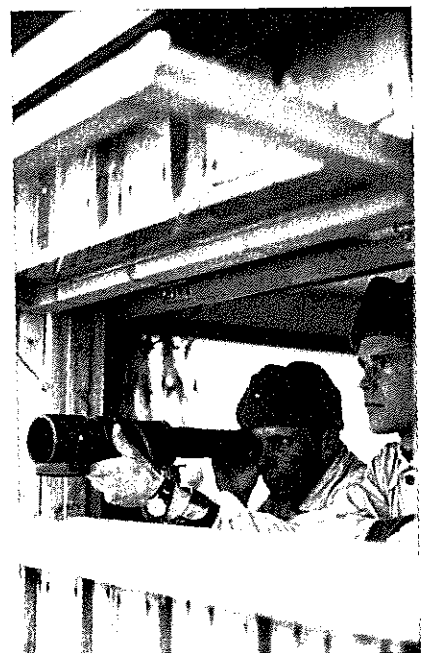


Ruotsin ja Norjan vastaisilla rajasuoksilla sovelletaan huomattavasti pääpiirteisempiä säännöksiä. Rajanloukkaukset käsitellään diplomaattista tietä.

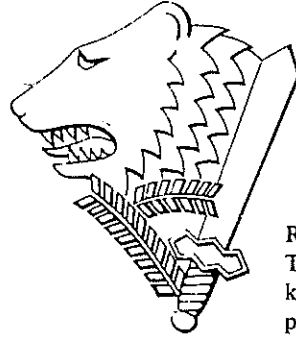
Rajanvartiointin menetelmät ovat säilyneet vuosikymmeniä periaatteessa muuttumattomina. Vartioasemaverkko kiertää pitkin rajojamme läpi Kaakkois-Suomen asuttujen alueiden aina Lapin autioille perukoille. Partiot hiihtävät tai kävelevät rajan vartta. Tähystystorneista pidetään silmällä raja-alueita. Kolmen kilometrin levyinen rajavyöhyke itärajallamme edesauttaa ratkaisevasti rajarauhan turvaamista. Parillakymmenellä ylikulkupaikalla rajamiehet valvovat yhdessä tullin ja poliisin kanssa liikennettä valtakunnasta toiseen. Vuosittain yli miljoonaa henkeen nouseva kulkijamäärä Suomen ja Neuvostoliiton välisellä rajalla säilynee 1980-luvullakin ennallaan. Käytännön kysymykset ratkaistaan naapurimaiden rajavartioviranomaisten keskeisissä neuvotteluissa.

Moskovan olympiakisat muodostavat alkaneen vuoden ensimmäisen haasteen. Liikenteen valtakunnasta toiseen tulee sujua joustavasti. Rajoillamme on säilynyt vakaat olot, mikä on ensisijassa taitavan ulkopoliitikamme ansiota. Myöskään rajavartiolaitoksen panosta ei voi väheksyä. Rajaseudun väestön tuki rajamiehille on ollut pyyteetöntä ja tärkeää.

Entä miltä näyttää tulevaisuus? Uusi vuosikymmen tuskin muuttaa rajanvartiointin peruspiirteitä. Partioiden liikkuvuus autojen, moottorikelkkojen, mopojen ja ilma-alusten ansiosta tulee edelleen paranemaan. Henkilöstön keskittämistä syrjäisiltä vartioilta suurempiin yksiköihin tultaneen jatkamaan. Toimintaedellytykset niin johto- kuin suoritusasoi-lakin paranevat. Kokonaisuudessaan rajanvartiointin kehitys 1980-luvulla etenee tasaisesti ja seuraa edellisellä vuosikymmenellä viitoitettua tietä. □



RAJAVARTIOLAITOS



RAJAVARTIOLAITOKSEN TUNNUSKUVA, "miekein ja kuusenhavuin varustettu karhunpää".

Rajavartiolaituksen palveluksessa on palkattua henkilöstöä (upseereita, toimiupseereita, erikoisupseereita, rajavartijoita, merivartijoita, siviiliviran- tai -toimenhaltijoita, tilapäisiä toimihenkilöitä ja työsopimussuhteista henkilöstöä) yhteensä lähes 3500 sekä varusmiehiä jonkin verran alle 1000.

Valtion tulo- ja menoarvioesityksissä rajavartiolaitukselle on 1970-luvulla vuosittain osoitettu varoja 61–216 mmk, mikä on ollut 0,50–0,63 % valtion tulo- ja menoarvioissa esitettyjen valtion menojen loppusummasta.

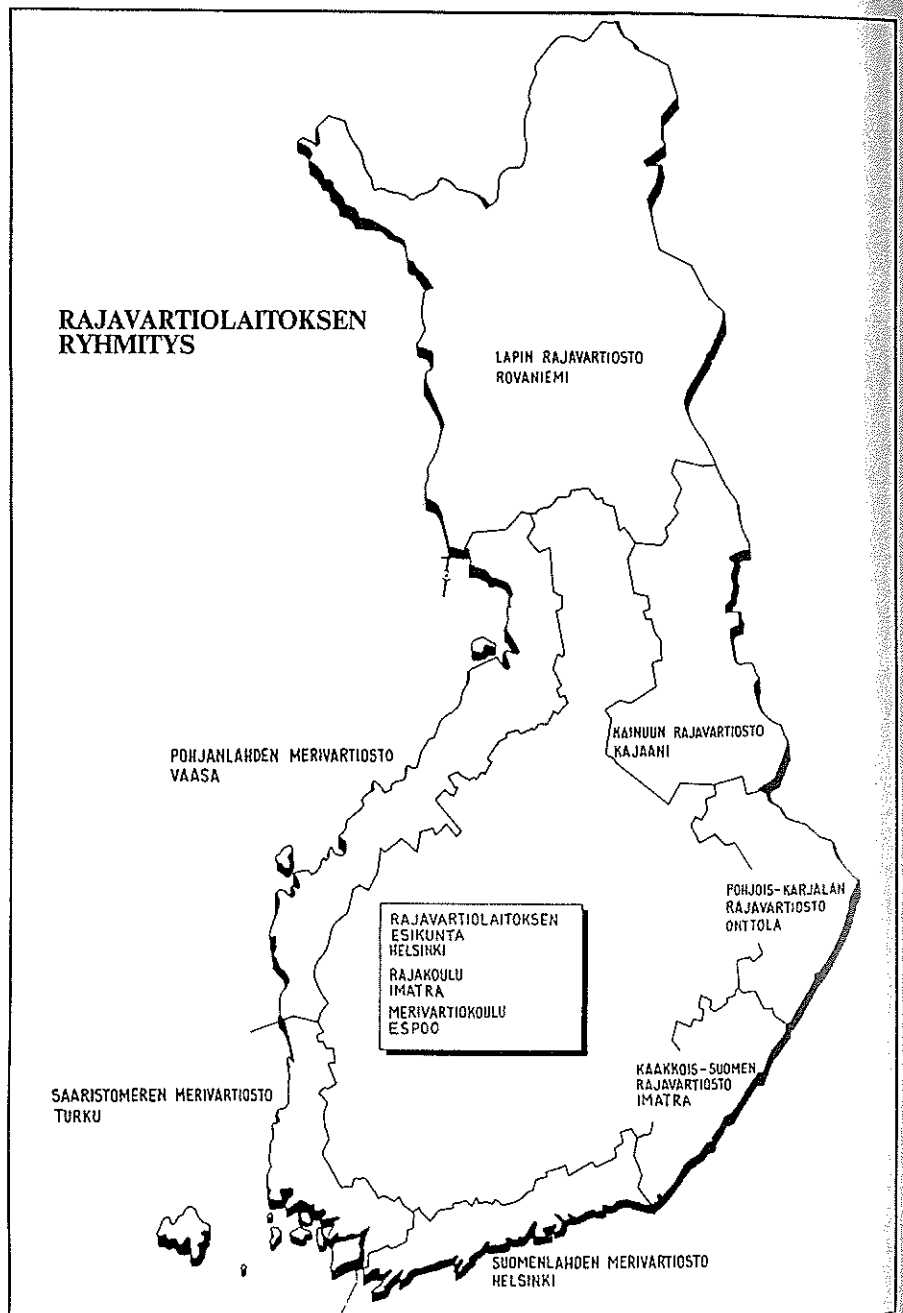
RAJAVARTIOLAITOKSEN ASEMA VALTIONHALLINNOSSA

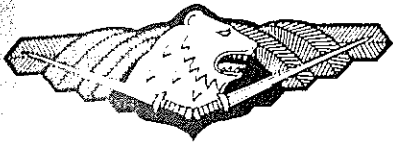
Rajavartiolaitos on perustamisestaan asti ollut sisäasiainministeriön alainen. Valtioneuvostossa 21.3.1919 tapahtuneessa esittelyssä määrättiin, että "rajavartiointi jätetään Sisäasiainministeriön ylläpidettäväksi... rajavartiostojen avulla...". Laki 17.4.1931 vahvisti tämän käytännön. Merivartiolaitos, joka oli perustettu lailla 1930 niin ikään sisäasiainministeriön alaisuuteen, liitettiin rajavartiolaituksen sotien jälkeen; tarkemmin sanoen lailla 22.12.1944. Yhä edelleen rajavartiolaitos on sisäasiainministeriön alaisena.

Ehkäpä kytkentää sisäasiainhallintoon on syytä tarkastella hiukan seikka-peräisemmin:

Rajavartiolaituksen päätehtävä, valtakunnan rajojen vartiointi ja valvonta, varsinkaan useimpien jokapäiväisten ruutiintehtäviensä

- rajatapahtumien ennalta ehkäisemisen,
- rajatapahtumien selvittämisen,
- luvallisen rajanylityksen valvomisen,
- rajan kunnossapidon yms





RAJAVARTIOMIEHEN VIRKAMERKKI, jota kannetaan virkapuvussa oikeanpuoleisen rintataskun yläpuolella tai vastaavalla paikalla.

osalta ja syvän rauhantilan vallitessa ei suinkaan sellaisenaan ole sotilaallista maan puolustusta. Pikemminkin ne kuuluvat maan sisäisen hyvän järjestyksen, rajoilla vallitsevan rajarauhan ja näiden kautta hankittavan kansalaisten yleisen turvallisuuden alaan. Päätehtävänsä, rajavartiointin ohella rajavartioliitoksella on lukuisia muita tehtäviä, joista monet ovat yleisen järjestyksen ja turvallisuuden alaan kuuluvia, jopa poliisin sekä palo- ja pelastustoimen tehtäviin vaihtavia. Nämä seikat puoltavat yhteyksien painottumista sisäasiainministeriön suuntaan.

Kansliapäällikkö Arno Hannus on "Rajamme Vartijat" -lehdessä 1/1973 tarkastellut rajavartioliitoksen yhteyttä sisäasiainhallintoon mm seuraavasti:

"Rajavartioliitos on osa sisäasiainhallintoa. Se eroaa sisäasiainhallinnon muista osista eräissä merkittävässä suhteissa, mutta se myös liittyy useihin näistä osista läheisesti. Yhdistävät tekijät ovat erottavia tärkeämmät ja näyttävät vastaisuudessa entisestään korostuvan.

Rajavartioliitoksen järjestysmuoto on sotilaallinen. Mutta vaikka sisäasiainhallinnon muut osat ovat siviilihallintoa, eräiden niistä organisaatio perustuu puolisoitilaallisille käskyvalta- ja alistussuhteille. Tämä koskee sekä poliisihallintoa että palotointoa ja väestönsuojelua.

Rajavartiostojen esikunta on samalla sisäasiainministeriön osasto.

Rajavartiostojen esikunnan asema sen toimissa samalla sisäasiainministeriön osastona on ollut järjestelynä käytännöllinen ja joustava.

Rajavartioliitoksen yhteistyö poliisin kanssa on siitä johtuen, että tehtävät osittain ovat saman luonteisia, ymmärrettävästi varsin kiinteä ja sitä epäilemättä joudutaan vastaisuudessa edelleen tiivistämään. Mutta myös yhteydet erinäisiin muihin sisäasiainhallinnon aloihin tulevat kaikesta päättäen saamaan lisääntyvää merkitystä.

Sisäasiainministeriö ja sen muut osastot tuntevat rajavartioliitoksen omakseen. Rajavartioliitos muodostaa arvokkaan osan sisäasiainhallintoa, sellaisen osan, mitä ilman sisäasiainhallinto ei voisi antaa yhteiskunnalle ja sen jäsenille sitä turvaa, mikä sen tulee näille taata."

Tältä pohjalta asiaa tarkastellen on luonnollista, että rajavartioliitos on sisäasiainministeriön alainen eikä kuulu puolustusvoimiin, mitä usein joko ei tiedetä tai sitten — upseereidenkin keskuudessa — ihmetellään, jos tiedetään.

Voidaan väittää ja voidaan aivan vilpittömästi olla sitä mieltä, että rajavartioliitos, hoitaessaan (puolustusvoimiin kuulumattomana) oman päätehtävänsä ja lukuisat lisätehtävänsä, tavallaan vapauttaa puolustusvoimat näistä asioista ja siten suo sille paremman mahdollisuuden maan puolustukseen keskittymiseen. Jos rajavartioliitoksen osat, vartiostot ja koulut, kuuluisivat puolustusvoimiin ja rajavartioliitoksen tehtävät olisivat puolustusvoimien hoidettavina, se olisi lisärasitusta nykyiseen verraten ja olisi arvattavasti omiaan hajoittamaan puolustushallinnon nyt melko ehyttä tehtäväkuvaa.

Kun toisaalta taas maanpuolustus on yksi rajavartioliitoksen tehtävistä ja rajavartioliitos 60-vuotisten perinteiden mukaisesti toimii hyvin läheisessä yhteisötoiminnassa puolustusvoimien kanssa, on varmasti taattua, että puolustusvoimat saa rajavartioliitoksen taholta sen panoksen, mikä sillä maanpuolustuksellisissa asioissa suinkin on annettavana; mm valvonnan, koulutuksen, suunnittelun ja materiaalisen valmistelun alueilla.

Näin perusteltuna rajavartioliitoksen asema valtionhallinnossa on ilmeisen oikea.

RAJAVARTIOLAITOKSEN KOKOONPANO

Rajavartioliitoksesta annetun lain (5/75) mukaan "rajavartioliitoksen ylin johto ja valvonta kuuluu sisäasiainministeriölle". Ministeriön rajavartio-osastona toimii rajavartioliitoksen esikunta. Rajavartioliitoksesta annetun asetuksen (2/76) mukaan rajavartioliitoksen päällikkö "on rajavartioliitoksen toimialaan kuuluvissa asioissa sisäasiainministerin apuna sekä toimii samalla sisäasiainministeriön rajavartio-osaston osastopäällikkönä".

Rajavartioliitoksen esikunnan tehtävänä on suorittaa sille sisäasiainministeriön rajavartio-osastona ja rajavartioliitoksen johtoesikuntana kuuluvat hallinnolliset ja sotilaalliset tehtävät.

Rajavartioliitoksen esikunnassa on komento- ja koulutusosasto, rajaosasto, meriosasto, viestiosasto, huolto-osasto, hallinnollinen osasto ja suunnittelutoimisto.

Rajavartioliitokseen kuuluu rajavartioliitoksen esikunnan lisäksi neljä rajavartiostoa, kolme merivartiostoa sekä Rajakoulu ja Merivartiokoulu.

Rajavartioston komentajan johtamaan rajavartiostoon kuuluu esikunta, esikuntajoukkue, kolme (Lapin rajavartiostossa 4) rajajääkärikomppaniaa ja sissikomppania (Lapin rajavartiostossa lisäksi sissiosasto). Varsinaisen rajavartiointin maarajoilla käytännössä suoritavat rajajääkärikomppanit, joihin kuu-



Rajavartioliitoksen päätehtävän, rajavartiointin tärkein suoritustapa on partiointi. Se tapahtuu jalan, hiihtäen, aluksilla, ajoneuvoilla tai ilma-aluksilla. Rajakoiria ja teknisiä valvontavälineitä käytetään apuna.



... suorittaa kiireellisiä sairaankuljetuksia vaikeakulkuisilla seuduilla ja kelirikko-oloissa...

luu 2-4 rajajoukkuetta. Rajajoukkueeseen taas kuuluu 1-3 rajavartioasemaa. Sissikomppaniat ovat kunkin rajavartioston esikunnan sijaintipaikalla toimivia varusmiesten koulutuskompanioita. Muissa rajavartiolaitoksen yksiköissä ei ole varusmiehiä. Rajavartiointitehtävissä on ainoastaan kantahenkilökuntaan kuuluvaa palkattua henkilöstöä.

Merivartioston komentajan johtamaan merivartiostoon kuuluu esikunta, esikuntajoukkue, 2-3 merivartioaluetta ja merivartioaluksia. Merivartioalueisiin kuuluu 2-4 merivartioasemaa. Merivartiostoissa ei ole varusmiehiä.

Rajakoulussa ja Merivartiokoulussa järjestetään eri asteisia perus- ja jatkokursseja

RAJAVARTIOLAITOKSEN TEHTÄVÄT

Laki ja asetus rajavartiolaitoksesta määrittävät rajavartiolaitoksen tehtävät.

Lain mukaan rajavartiolaitos

- vartioi ja valvoo valtakunnan rajoja,
- pitää poliisin ohella voimassa yleistä järjestystä ja turvallisuutta raja- ja merialueilla,
- suorittaa tullilaitoksen ohella tullivalvontaa,
- ottaa osaa valtakunnan puolustamiseen ja
- suorittaa asetuksella annettavia muitakin sille soveltuvia tehtäviä.

Asetuksen perusteella rajavartiolaitos

- toimii rajatapahtumien ja alueloukkausten ehkäisemiseksi,
- suorittaa tutkimuksia rajatapahtumien selvittämiseksi,
- hoitaa kansainvälisistä rajaoloista koskevista sopimuksista johtuvat tehtävät,

- valvoo meriliikenteestä annettujen säännösten ja määräysten noudattamista,
- valvoo liikenneturvallisuutta merellä,
- etsii ja auttaa kadoksissa olevia sekä merihätään joutuneita,
- johtaa meripelastuspalveluun osallistuvien yhteistoimintaa,
- valvoo valtakunnan rajoista johtuvien lentorajoitusten noudattamista,
- suorittaa kiireellisiä sairaankuljetuksia vaikeakulkuisilla seuduilla ja kelirikko-oloissa,
- edistää rajarauhan ylläpitämistä tarkoittavaa yhteistoimintaa viranomaisten ja väestön kesken,
- valvoo metsätyksestä, kalastuksesta, luonnonsuojelusta ja öljyvahinkojen torjunnasta merellä annettujen säännösten ja määräysten noudattamista,
- antaa sotilaskoulutusta rajavartiolaitoksen määrätyille asevelvollisille sekä
- ylläpitää ja kehittää puolustusvalmiutta yhteistoiminnassa puolustusvoimien kanssa.

KOULUTUS

Rajavartiolaitoksen kantahenkilökunnan koulutus tapahtuu osittain rajavartiolaitoksen omilla kouluilla ja osittain puolustusvoimain sotilasopetuslaitoksissa.

Rajavartijat saavat peruskoulutuksensa Rajakoulun rajavartijaperuskursseilla ja saavat jatko- ja erikoiskoulutusta erilaisilla kursseilla ja vuotuisissa jatkokoulutustilaisuuksissa rajavartiolaitoksessa. Merivartijat peruskoulutetaan Merivartiokoulun merivartijaperuskursseilla. Heillä on jatko- ja erikoiskoulutusta samaan tapaan kuin rajavartijoillakin.



... edistää rajarauhan ylläpitämistä tarkoittavaa yhteistoimintaa viranomaisten ja väestön kesken...

Rajavartiolaitoksen toimiupseerit saavat peruskoulutuksen puolustusvoimain Päälystöpistossa. Rajavartiokoulutus ja eri alojen jatkokoulutusta annetaan rajavartiolaitoksen eri asteisilla jatkokursseilla ja eri alojen koulutustilaisuuksissa. Muutamien erikoisalojen koulutuksessa rukeudutaan puolustusvoimiin tai muihin erikoiskursseihin.

Upseereiden perus- ja jatkokoulutus tapahtuu puolustusvoimain kouluissa ja kursseilla (Kadettikoulu, kapteenikurs-

sit, esiuupseerikurssit tai Sotakorkeakoulu, erikoisalojen eri kurssit). Rajavartiokoulutuksen ja muuta täydennyskoulutusta upseerit saavat rajavartiolaitoksen eri kursseilla ja koulutustilaisuuksissa.

Rajavartiolaitos kouluttaa myös pienehkön erän varusmiehiä vuosittain. Immolassa, Onttolassa, Kajaanissa ja Rovaniemellä sijaitsevissa rajavartioston sissikomppanioissa ja Ivalon rajajääkärikomppanian sissiosastossa annetaan

sissikoulutus, joka on rankkaa mutta kiinnostavaa. Rajavartiostoihin pääsevät varusmiespalvelustaan suorittamaan yleensä vain parhaat miehet rajaseudulta – vaativa sissikoulutus edellyttää hyvää kuntoa. Parhaat saapumiserästä komennetaan reservialiuupseerikurssille, joka on kaikille rajavartiostoille yhteinen ja toimeenpannaan Rajakoulussa Immolassa. Reservialiuupseerikurssin suorittaneista taas parhaat komennetaan Reserviuupseerikouluun. □



KULJETUSLIIKE VAANO OY

32700 Huittinen
Puh. 932-61321
telex 22519

MALAX APOTEK

66100 Malax
Puh. 961-651099

ROVAKAIRAN SÄHKÖ OY

Veitikantie 6
96100 Rovaniemi 10
Puh. 991-15771

PIIPPO OY

37 500 Lempäälä



Inka

Nyörit
etiketit
venyvät nauhat
venymättömät nauhat
ym. nauha-alan tuotteet

Urusuurenkatu 2
20361 Turku 36. Puh. 921-382333

PUOLIMATKAN BAARI

om. Aila Tähtinen

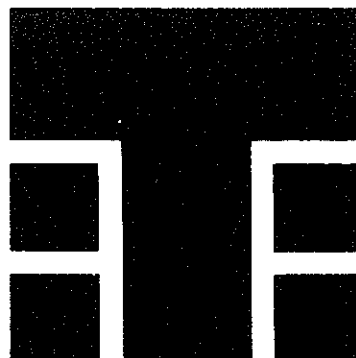
puh. 910-61302
19600 Hartola

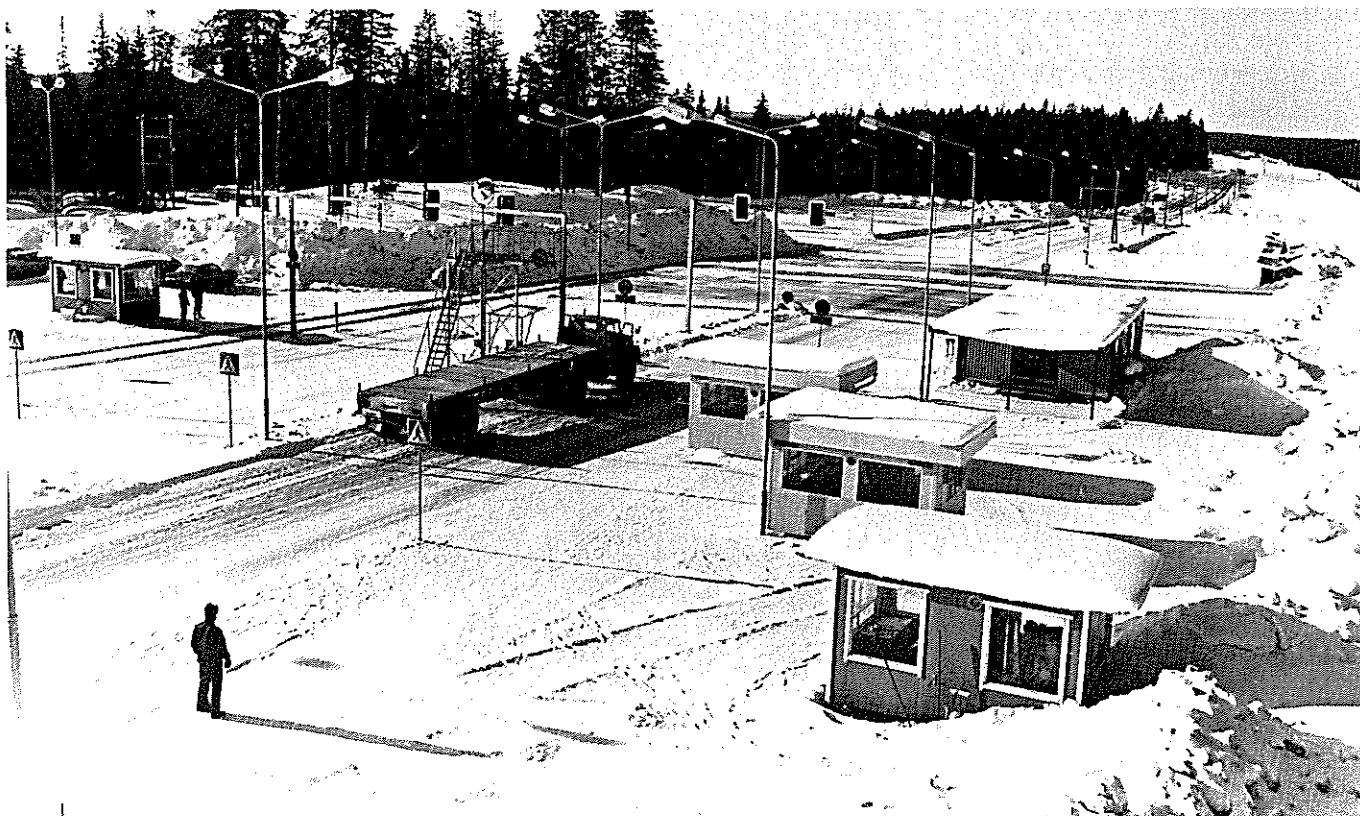
T-kauppa on lähellä ihmistä.

Valtakunnalliseen T-kaupparyhmään
kuuluu 2300
vähittäiskauppaa.

T-kaupat ovat yksityisiä lähikauppoja,
marketteja ja tavarataloja, joiden
tavarantoimittajina on 27 tukolaista
tukkuliikettä.

T-kaupparyhmän keskusliikkeenä toimii
Tukkukauppojen Oy, Tuko.





Vartiuksen ylikulku paikka hiljaisimmillaan. Rakenteet ja liikennejärjestelyt on mitoitettu siten, että myös ruuhka-aikoina rajayhteys sujuu kitkatta.

VARTIUS portti Kostamukseen

Teksti:
OSMO KATAINEN
Kuvat:
ANTTI KÄRKKÄINEN

Vielä viime vuosikymmenen alkupuolella olivat Kuhmon kunnan pohjoisosan raja-alueet käytännöllisesti katsoen koskemattomasta erämaasta. Vain rajamiesten partiomajat sekä partiopolut ja -ladut kertoivat ihmisen olemassaolosta.

Laajan rautamalmialueen löytyminen Kostamuksesta Neuvostoliiton puolelta muutti kuitenkin Kuhmon Vartiuksen elämän täysin. Tänäpäin on Vartiuksessa lähellä rajaa suuri kylä rajavartio-, tullija rautatieasemineen. Koskematon erämaa on muuttunut itärajamme vilkkaimmaksi rajanylityspaikaksi.

PÄÄTYÖNÄ RAJANYLITYKSEN VALVONTA

Vartiuksen rajavartioasemaa ei todellakaan voi sanoa tavalliseksi itärajan vartioasemaksi. Eroja normaaliin vartio-

asemaan voisi luetella useampiakin, mutta olennaisin ero vartiolla palvelevan rajamiehen itsensä kannalta on työajan käytössä. Kun tavallisella vartioasemalla palvelevan rajamiehen työajasta pääosa käsittää partiointia, tähystystä ja muuta perinteiseksi luettavaa rajanvartiointiin ja valvontaan kuuluvaa työtä, kuuluu Vartiuksen henkilöstön työajasta suurin osa työssä, joka tavalla tai toisella liittyy suoranaisesti rajanylityksen valvontaan. Toki Vartiuksessaakin käytetään rajapartioita, mutta tilannetta kuvaa hyvin se, että vartioaseman läheisyyteen vedetty kuntolatu on henkilökunnan keskuudessa koettu hyvin tarpeelliseksi!

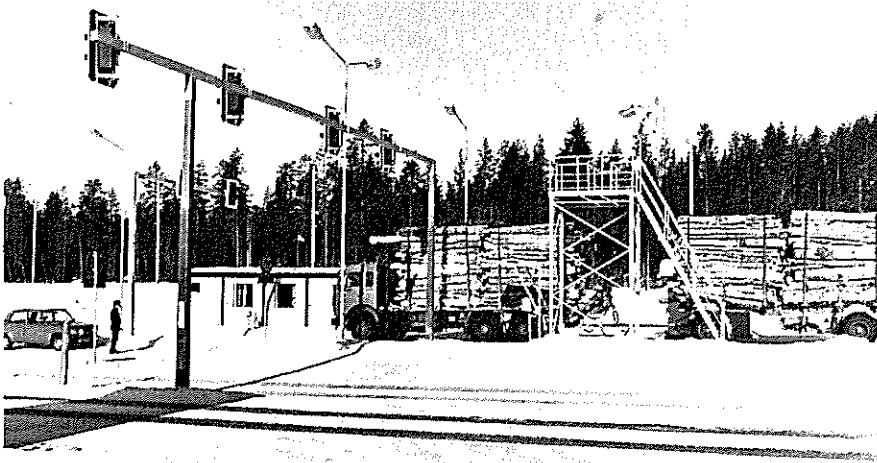
Työajan käytön painopisteen ymmärtää hyvin, kun tarkastellaan Vartiuksen viime vuoden rajanylityslukuja. Ajoneuvot ylittivät Suomen ja Neuvostoliiton

välisen rajan lähes 110.000 kertaa, junat 351 kertaa ja henkilöiden rajanylityskertoja oli yli 440.000. Rajamiehet hoitavat Vartiuksessa varsinaisen rajanylityskululiikenteen valvonnan ja järjestyksenpidon ylityspaikalla sekä auttavat tulliviranomaisia tullivalvonnassa, joten tehtäviä rajanylityskulua antaa riittämiin.

KULKULUPAÄKSEERAUSTA

Vartius ei ole virallinen rajanylityspaikka. Sitä voidaan kuvata työmaan portiksi, jonka kautta kulkeminen perustuu Suomen ja Neuvostoliiton väliseen rajajärjestyssopimukseen. Tästä johtuen Vartiuksessa käytettävä lupamenettely poikkeaa huomattavasti normaalissa matkustuksessa käytettävästä passi- ja viisumimenettelystä.

Kostamukseen töihin menevät jättävät omalle työnantajalleen kulkulupa-



Vartiuksen kautta tuodaan puutavaraa Neuvostoliitosta Suomeen. Lupa- ja tarkastusmenettely on puutavaraa tuovien autojen kohdalla sama kuin muillakin Kostamuksessa työskentelevillä.

anomuksen, joka toimitetaan hyväksyttäväksi Kostamuksen pääurakoitsijalla, Finn-Stroi Oy:lle. Hyväksymänsä anomukset Finn-Stroi kokoaa luetteloiksi ja lisäksi täytetään jokaista rajanylittäjää varten kulkulupa sekä suomen- ja venäjänkieliset tarkastuskortit. Luettelot, luvat ja tarkastuskortit toimitetaan Kainuun rajavartioston esikuntaan Kajaaniin tarkastettaviksi ja rajavaltuutetun hyväksyttäväksi ja allekirjoitettavaksi. Tämän jälkeen asiakirjat toimitetaan Neuvostoliiton rajaviranomaisille, joilta ne allekirjoitusten jälkeen palautetaan Vartiukseen.

Suomalaisen työntekijän mennessä työhön Neuvostoliiton puolelle saa hän ylityspaikalta kulkulupansa ja venäjänkielisen tarkastuskortin. Suomenkielinen tarkastuskortti jää ylityspaikalle merkiksi siitä, että asianomainen on rajan toisella puolen.

Heti rajan ylitettyään jättää työntekijä venäjänkielisen tarkastuskortin Neuvostoliiton rajaviranomaisille merkiksi maahan saapumisestaan. Henkilökohtaisen kulkulupansa pitää työntekijä hallussaan koko sen ajan, minkä hän on Neuvostoliiton alueella.

Palaaminen Suomen puolelle tapahtuu päinvastaisessa järjestyksessä siten, että työntekijä saa Neuvostoliiton ylityspaikalta venäjänkielisen tarkastuskorttinsa ja Suomen puolella hän luovuttaa kulkulupansa ja tarkastuskorttinsa Suomen rajaviranomaisille.

VÄHÄN RIKKOMUKSIA

Vaikka kulkulupamenettely saattaa-kin tuntua sangen monimutkaiselta on Kostamusliikenne sujunut rajalla joustavasti. Pahimmat ruuhka-ajat rajalla sattuvat maanantaiaamuksi, jolloin työntekijät palaavat töihin ja perjantai-iltapäi-

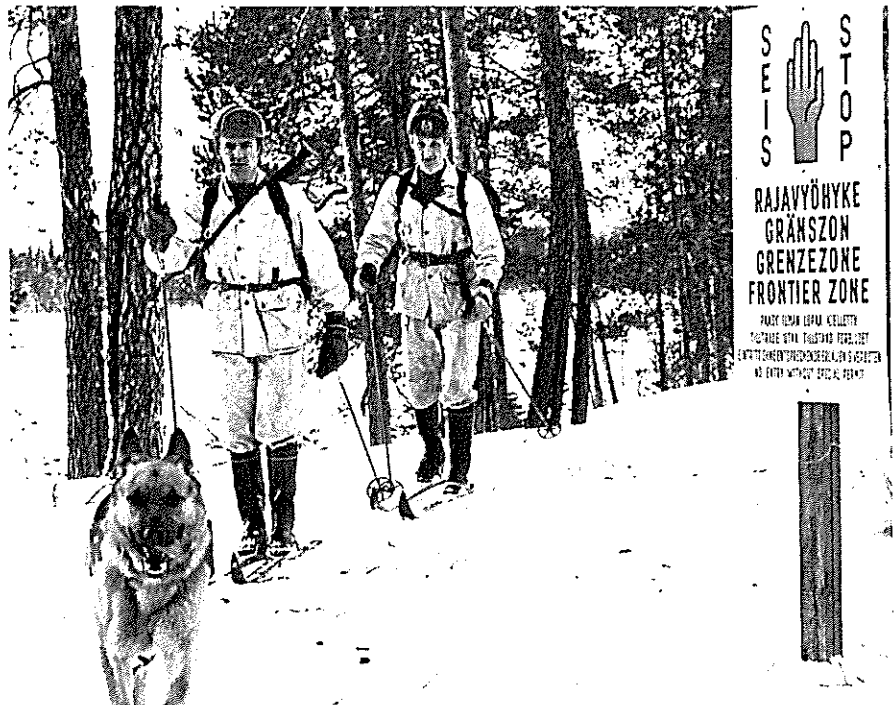
väksi, jolloin alkavat viikonlopun vapaat. Finn-Stroi on puolestaan pyrkinyt tasoittamaan ruuhkahuippuja porrastamalla töiden ja vapaiden alkamisaikoja.

Normaali tarkastustoiminta ja lupien käsittely Suomen puoleisella rajalla sujuu joutuisasti. Täysi linja-autollinen työntekijöitä selviää rajan toiselle puolen keskimäärin alle viidessä minuutissa. Huomattavasti enemmän aikaa kuluu tietenkin perinpohjaisissa tarkastuksissa, joita tehdään pistokokein. Onpa näitä tarkastuksia varten Vartiuksessa huumausaineiden etsintään erikoiskoulutettu koirakin.

Rikkomukset rajanylilykkäilykentees-ssä ovat rajanylityskertoihin verrattuna määrältään pienet. Tavallisimmat rikkomukset johtuvat suomalaiskansalliseen tapaan alkoholista. Suomalaiset joko yrittävät kuljettaa alkoholia rajan yli tai yrittävät rajan ylitystä alkoholin vaikutuksen alaisena. Kumpikin on kielletty rajavaltuutettujen sopimassa rajanylilykkäjärjestyksessä. Lievimmissä rikkomustapauksissa annetaan syylliselle varoitus kun taas vakavammat tai usein toistuneet lievemmät rikkomukset johtavat kulkuluvan peruuttamiseen joko määrääjäksi tai toistaiseksi. On ilmeistä, että luvan peruuttamisesta johtuva työpaikan menettämisen pelko on osaltaan johtanut siihen, että rikkomuksia on ollut reilusti alle yhden promillen ylityskertojen lukumäärästä.

HENKILÖKUNTA SOPEUTUNUT

Valtakunnan raja on Vartiuksessa avoimena työmaaliikennettä varten läpi vuorokauden. Tästä johtuva kolmivuorotyötä muistuttava työ ei ehkä ole perinteiseen rajamiehen työhön tottuneelle kaikkein mieluisinta. Yllättävän hyvin on henkilökunta kuitenkin sopeutunut työskentelyyn rajavartioasemalla, joka mitä suurimmassa määrin palvelee Suomen ja Neuvostoliiton välistä taloudellista yhteistyötä. Tarjoaahan Vartius kuitenkin jotain sellaista, mitä muilla vartioasemilla ei ole. Kuten eräs Vartiuksessa palveleva toteaa: ”Paikka on hyvin mielenkiintoinen. Eteen tulee aina uusia asioita.” □



Vaikka rajamiesten työ Vartiuksessa usein muistuttaakin normaalia kolmivuorotyötä, kuuluu sielläkin partiointi olennaisesti rajavartiointiin. Rajajääkärit Taisto Härkönen (vas) ja Asko Keski-Nisula tarkastamassa rajavyöhykkeen takarajaa rajakoira Isun kanssa.

Rajavartijan muotokuva



O HATTUNEN

Rajajääkäri Esko Anttila. Tehtävä: vartio- ja partiomies.

Rajavartiolaituksen palkatun henkilöstön muodostavat upseerit, toimiupseerit, raja- ja merivartijat sekä siviilihenkilöstö.

Rajavartioiksi valitaan hakemuksen perusteella varusmiespalveluksensa hyvin suorittaneita, mieluummin reservin aliupseerikoulutuksen saaneita, terveitä, hyvän henkisen- ja fyysisen kunnon omaavia, hyvämaineisia alle 30-vuotiaita miehiä. Pohjakoulutukseksi riittää kansalaiskoulu. Näin määrittää Rajavartiolaituksen esikunta tiedotteessaan vaatimukset rajavartijan ammattiin aikovalle. Nykyisin hakijoita on erittäin paljon. Esimerkiksi Lapin Rajavartioston palvelukseen hakee vuosittain noin 250 miestä, lisäksi puhelintiedusteluja tulee päivittäin. Näistä hakijoista voidaan vuodessa sijoittaa vain muutama.

Aiemmin henkilöstön vaihtuvuus oli suuri ja uusia miehiä voitiin ottaa palvelukseen paljon enemmän. Nykyisin rajavartijat palvelevat lähes poikkeuksetta eläkeikänsä asti. Tämä puolestaan on johtanut rajavartijoiden ikärakenteen sekä perhesuhteiden muuttumiseen. Rajavartijoiden keski-ikä Lapissa on n 33 vuotta, he ovat naimisissa ja heillä on

1–2 lasta. Reservin arvoltaan he ovat yleisimmin kersantteja. Eräs heistä on Esko Olavi Anttila, jonka palvelupaikka on Naruskan vartio Kemijärven Rajajääkärikomppaniassa. Anttila kertoi itsestään ja ammatistaan:

– Olen syntynyt 17.09.1948 Ylivieskassa. Kansakoulun jälkeen kävin kansanopiston Raudaskylässä. Kuuluin näihin aikoihin VPK:aan ja kävin joitakin palokunta-alan erikoiskursseja. Varusmiespalveluksen suoritin Oulussa Pohjan Prikaatissa vuosina 1968–69, mistä siirryin korpraalina reserviin.

EI JUUSTOMESTARIKSI VAAN LUONTOON!

– Varusmiespalveluksen jälkeen toimin yksityisyrittäjänä noin puolen vuoden ajan, sittemmin olin jonkin aikaa ilman työtä. Jo aiemmin olin tuttavieni välityksellä kuullut rajavartijan ammatista. Lopullisen päätöksen kokeilla tätä ammattia tein, kun työnvälitystoimistosta ehdotettiin juustomestarikurssia.

– Ensimmäinen palvelupaikkani oli tämä samainen Naruskan vartio, mihin tulin 1.10.1969. Aluksi tarkoituksenani oli katsoa vuosi, mutta mentyäni nai-

miisiin vuonna 1970 ja kun minulle jopa järjestyi silloin harvinainen perheasunto, olen nyt ”katsellut” jo kymmenen vuotta.

– Yksi suurimpia syitä tämän ammatin valintaan oli työnsaantivaikeudet. Silti paljon rajamiehiä lähti hakemaan toimeentuloaan siviilipuolelta ja pääsin rajavartijaksi heti haettuani.

– Toimen ammatini valintaan vaikuttanut seikka on työn luonnonläheisyys. Pidän luonnosta, liikkumisesta siellä, sekä ennen muuta eläimistä. Liikkuessaan partiossa tai vapaa-aikana Lapin kairassa näkee paljon eläimiä ja on nautinto seurata niitä. Rajamies on so- vussa luonnon kanssa. Joskus ollaan eläinten kanssa jopa samoissa eväissä. Useita kertoja on esimerkiksi näätä vierailut partiomajassa hajottamassa suola- ja jauhopussit. Onpa sille kelvannut vanikkakin. Olen lisäksi innokas kala- ja metsämies. Näille harrastuksille tämä ympäristö tarjoaa erinomaiset mahdollisuudet.

– Rajavartijan peruskurssin suoritin Immolassa normaaliin tapaan ensimmäisen palvelusvuoteni aikana. Myöhemmin palvelin kolme vuotta Kemijär-

ven Rajajääkärikomppanian komento-
paikalla, missä toimin vuoden autonkul-
jettajana ja kaksi vuotta puuseppänä.

— Vuodesta 1977 lähtien sijoituspaik-
kani on ollut Naruskan vartio. Tehtä-
väni täällä on vartio- ja partiomies.

PALVELUT 57 KM:N PÄÄSSÄ

— Asun tällä hetkellä vaimoni ja 6-
vuotiaan tyttären sekä 8-vuotiaan poi-
kani kanssa Karhutunturin vartiolla si-
jaitsevassa kaksi vuotta vanhassa rivita-
lossa 71 m²:n huoneistossa. Vaikka työ-
matkaa kertyykin yli 20 kilometriä,
olemme tähän järjestylyyn tyytyväisiä.
Vanhempi lapsista käy koulua Naruskan
kylässä. Kylä on pieni; koulu, kauppa ja
posti sekä muutamia taloja. Kaikki kun-
nalliset palvelut ovat Sallan kirkonky-
lässä 57 km:n päässä. Vaimo on kunnal-
linen perhepäivähoitaja.

— Harrastuksinani metsästyksen ja
kalastuksen lisäksi ovat puu- ja pahka-
työt, valokuvaus sekä musiikki. Kuvaan
lähinnä luontoa ja kuvat kehitän luon-
nollisesti itse. Musiikkiharrastukseni
pääsen toteuttamaan Sallan kansalais-
opiston musiikkipiirissä, missä meillä
on oma orkesteri, Sallan Torvipojat.
Olemme muunmuassa nyt joulun lähes-
tyessä esittäneet eri kirkkoissa ohjelman,
kauneimpia joululauluja. Parina viime
talvena olen lisäksi käynyt Naruskan
koululla pitämässä lauluiltoja. Mukana
on ollut runsaasti paikallisia asukkaita,
joihin meillä on hyvät suhteet.

— Suhteet siviiliväestöön ovat paran-
tuneet huomattavasti kymmenen vuoden
kuluessa. Rajavartijana olon alkuaikoi-
na liikuimme työajan ulkopuolella
miehuimmin siiviliassussa. Rajamiestä ei
arvostettu. Rajavartiostosta ja sen toi-
minnasta ei tiedetty tarpeeksi. Kym-
menen vuotta sitten oli suuri osa Lapin
Rajavartioston palveluksessa olevista ra-
javartijoista muualta muuttaneita. Ny-
kyisin yli 70 % on Lapin omia poikia,
paikallista väestöä. Tämän lisäksi lu-
kuisat pelastuspalvelutehtävät, usein yh-



Partiointia Lapin kaamoksessa.

teistyössä siviiliväestön kanssa, ovat ol-
leet omiaan lisäämään rajamiesten ar-
vostusta.

VARTIO ITSENÄINEN YKSIKKÖ

— Työ rajavartijana on mielenkiin-
toista ja vaihtelevaa. Yleisestä luulosta
poiketen se ei ole pelkästään hiihtämistä
ja tähystämistä. Rajamies joutuu teke-
mään kirvesmiehen, laitoshmiehen ja
asentajan töitä. Joskus, vartion emännän
ollessa lomalla, joutuu jopa valmista-
maan ruuan vartiolla ruokaileville. Täl-
lainen syrjäinen vartio on oma pieni yk-
sikkönsä, jonka on pystyttävä toimi-
maan melkoisen itsenäisesti. Tukea on
useissa asioissa saatavissa vasta Kemi-
järveltä, 150 km:n päästä. Toimintaky-
vyn ja valmiuden on säilyttävä kaikissa
olosuhteissa. Minusta rajavartijan am-
matti on koko ajan muuttunut vaativam-
maksi. Juuri työn vaativuus ja vaihtele-

vuus tekevät sen mielenkiintoiseksi. Työ
tuntuu mielekkäältä, ja tunnen olevani
tarpeellinen, en luonnollisesti kuitenkaan
korvaamaton. Aina tämä liukuhihna-
työn voittaa.

— Liikkuessaan partiossa tuntureiden
keskellä aurinkoisena kevätpäivänä tulee
monta kertaa ajatelleeksi, että monet
joutuvat maksamaan päästäkseen tänne,
mutta meille tästä jopa maksetaan.
Mutta toisaalta sitten se kaamos...

KAUPUNGISSA IHMISET YKSINÄISEMPIÄ

— Usein kuulee valitettavan epäsään-
nöllistä työaika. Silloin kun mennään 8-
tuntiseen työpäivään, lähestytään uh-
kaavasti kellokorttisysteemiä. Se ei
minusta ole tavoittelemisen arvoinen
asia, eikä tässä työssä mielekääskään,
etenkään täällä, missä etäisyydet ovat
pitkät. Pitkästä työvuorosta seuraa va-
paata ja pystyy paremmin toimittamaan
omiakin asioita.

— Vaikka täällä asutaan syrjässä,
kaukana liikekeskuksista, ei tämä tar-
koita, ettei täällä olisi elämää. Tälläkin
alueella asuu yli 50 henkeä. Keskinäinen
kanssakäyminen on hyvin vilkasta. Kun
olemme näin erillään muista, on sopeu-
duttava enemmistön toiveisiin, puhallet-
tava yhteen hiileen. Tämä on kuin suurta
perhettä. Epäilen, että kaupungeissa on
paljon yksinäisempiä ihmisiä kuin täällä.

□



Aina tämä liukuhihnatyön voittaa...



Merivartiokoulun koululaiva KL Eckerö saaristovartiointissa kesällä 1977.

Merivartiohenkilöstön koulutus

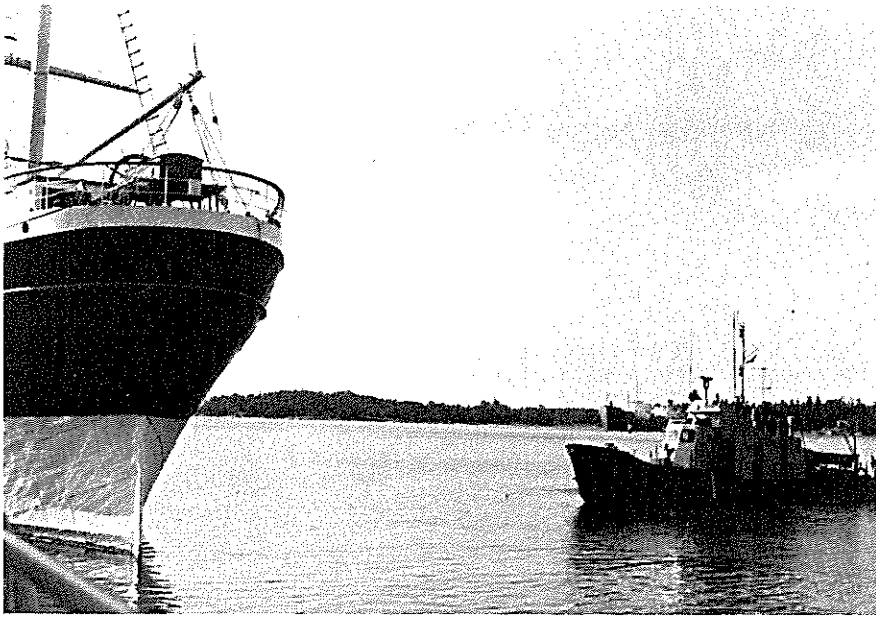
TOPI T JÄRÄINEN

Merivartiokoulustusta on annettu lähes merivartiolaitoksen perustamisajoista lähtien. Silloin toimeenpannut kurssit olivat kuitenkin luonteeltaan vain tilapäisiä. Kun rajavartiolaitoksessa siirryttiin vuonna 1947 rykmenttiorganisaatiosta nykyisinkin vallitsevaan vartiostojärjestelmään, mainittiin silloin 30.6. merivartiokoulu ensimmäisen kerran asetuksessa. Tämä merkitsi samalla myös järjestetyn, säännönmukaisen ja jatkuvan koulutustoiminnan alkamista merivartiohenkilöstölle.

HISTORIAA

Kun merivartiolaitos 1930 perustettiin, muodostui sen henkilöstön pääosa tullilaitokselta tulleesta henkilökunnasta. Tämä oli kokenutta juuri tullialan tehtävissä, mikä olikin ensiarvoisen tärkeää taisteltaessa laajamittaista salakuljetustoimintaa vastaan. Voimakeinojen ja aseiden käytössä tarvittiin kuitenkin lisäkoulutusta. Tätä antoivatkin puolustuslaitoksesta merivartiolaitokseen siirtyneet upseerit ja alipuseerit, jotka kiersivät merivartioyksiköissä pitämässä lyhyitä kursseja.

Merivartiolaitoksen koulutussuunnitelman valmistuttua velvoitettiin merivartioyksiköiden päälliköt pitämään uusille tulokkaille 8-viikkoisia alokaskursseja. Kurssiohjelma oli tiivistelmä kaikesta siitä, mitä merivartiohenkilöstön tuli tietää pystyäkseen suoriutumaan tehtävistään. Lisäpätevyys merivartijain ja merivartioaliupseerien tehtäviin saatiin käytännön palveluksessa sekä talvisin pidetyillä peruskursseilla. Lähes kaikilla kursseilla opetettiin sotilaseineita, mutta merenkulkukoulutusta ryhdyttiin antamaan vasta v 1937.



Kaksi vanhaa. Merivartiokoulun koululaiva KL Eckerö ja parkki POMMERN, molemmat vuodelta 1903.

Kursseja pidettiin tilapäispaikoissa Helsingissä, kuten

- Rannikkolaivaston kasarmilla v 1931
- Sailors Home'ssa v 1934
- Valtion Poliisikoulussa vv 1935–37
- Sailors Home'ssa vv 1938–39

Vuonna 1936 laaditun tilaston mukaan oli jo 203 henkilöä saanut peruskoulutuksen. Merivartiolaitoksen kokonaisvahvuus oli tuolloin 528.

Talvi- ja jatkosodan aikana koulutus-toiminta oli lähes pysähtyksissä Merivartiolaitoksen ollessa liitettyä puolustusvoimiin Ahvenanmaan merivartiopiiriä lukuunottamatta. Jatkosotaa edeltäneenä talvena toimeenpantiin kuitenkin yksi merivartijakurssi.

Merivartiojoukkojen tultua liitetyksi v 1944 Rajavartiolaitokseen alkoi merivartiohenkilökunnan koulutus noudatella sotia edeltäneen ajan koulutuksen suuntaviivoja. Sotavuosien aiheuttaman koulutuskatkoksen takia koulutustarve oli suuri ja kurseja pidettiin Kaartin pataljoonan tiloissa Helsingissä.

MERIVARTIOKOULU PERUSTETAAN

Merivartiokoulu aloitti toimintansa v 1947 "kiertokouluna", mitä selvittänee luettelo sen sijoituspaikoista eri vuosina Helsingissä.

- Suomenlinnassa rantakasarmi vv 1947–50
- Suomenlinnassa Uudenmaan kasarmi vv 1951–52

Kiertokoulu päättyi v 1961, kun Merivartiokoulu muutti Espoon Otaniemeen yhdessä Poliisikoulun kanssa.

- Katajanokan merikasarmi ja Suomen Joutsen vv 1953–56
- Kruunuhaassa Uudenmaan jääkäripataljoonan kasarmi vv 1956–59
- Katajanokan Kaartin kasarmilla vv 1959–61.

Opiskelutilat ja oppilaiden sosiaalililat vastasivat kutakuinkin silloisia tarpeita. Sen sijaan koulun toimistotilat ja opettajien sosiaalililat olivat selvästi alimitoitettuja. 1970-luvulla tehtyjen nykyisen Poliisiopiston ja Merivartiokoulun keskinäisten uudelleenjärjestelyjen avulla on opettamisen edellytyksiä huomattavasti parannettu, kun uusia toimistotiloja saatiin tyydyttävästi opetusupseereiden käyttöön.

OPETUSTAVOITTEET JA ERITYISPIIRTEET

Merivartiokoulun tehtävänä on rajavartiolaitoksen johtosäännön mukaisesti antaa rajavartiolaitoksen esikunnan vahvistamien opetusohjelmien mukaan perus- ja jatkokoulutusta upseereille, erikoisupseereille, toimiupseereille ja merivartijoille. Koulu järjestää myös muita lähinnä oman henkilöstön täydennyskoulutukseen liittyviä opetustilaisuuksia. Opetusta annetaan merivartio-, merenkulku- ja sotilasaineissa sekä jossain määrin myös yleissivistävissä aineissa ja kielissä. Toimeenpannut kurs-

sit ovat suurelta osin sekä suomen- että ruotsinkielisiä.

Rajavartiolaitoksen tehtäväkenttä on varsin laaja. Tehtävät, jotka on yksityiskohtaisesti lueteltu toisaalla tässä samassa lehdessä, edellyttävät suuren laki-, asetus- ja säännösmäärän hallintaa ja soveltamistaitoa. Tämän tulee luonnollisesti näkyä opetuksessakin ja niinpä juuri laitoksen päätehtävän, valtakunnan rajojen vartioinnin ja valvonnan osuus merivartioaineiden opetuksessa onkin suuri.

KURSSIT ENNEN ESIMIESJÄRJESTELMÄN UUDISTAMISTA

Merivartijakurssi oli entisessä koulutusjärjestelmässä paitsi merivartijoiden peruskurssi samalla myös aliupseerien peruskurssin I jakso. Kurssin tarkoituksena oli olla koko merivartioston rintamahenkilökunnan koulutuksen pohjana riippumatta kunkin tulevasta erikoisalasta ja tehtävistä. Kurssin kestoajaksi on hieman vaihdellut viimeaikoina opetussisällön tarkistuksien myötä.

Kanta-aliupseerien peruskurssien II- ja III-jakso antoivat merivartioaseman ja vartiolaivan perämiehen tehtävissä vaadittavat perustiedot ja -taidot. Jaksojen hyväksytyt suoritukset merenkulkuaineiden osalta vastasi merenkulkuoppilaitoksessa suoritettua laivurintutkintoa.

Kanta-aliupseereiden peruskurssin ohella toimeenpantiin erityisiä päällystökursseja. Kurssin tavoitteena oli antaa nuoremmalle merivartiopäällystölle sellaiset tiedot ja taidot, että se kykeni johtamaan usean merivartioyksikön muodostamaa kokonaisuutta merivartioiden eri tehtävälajoilla ottaen huomioon yhteistoiminnan muiden viranomaisten kanssa. Lisäksi oppilaat perehdytettiin vartioveneläivueen ja merivalvontakomppanian sodanajan toimintaan.

MERIVARTIJAKURSSI

Nykyisessä järjestelmässä merivartijakurssi ei enää ole toimiupseerien peruskurssin osana, mutta se on kuitenkin säilytetty merivartijoiden peruskurssina. Kurssiaikaa on kuitenkin voitu lyhentää, koska entisiä yleissivistäviä aineita ei kurssiin enää liiemmästi kuulu. Kotimaisten kielten opetus on lisätty opetusohjelmaan ja päämääränä on, että jokainen merivartija hallitsee toista kotimaista kieltä, joko suomea tai ruotsia, siinä määrin, että tulee toimeen rannikon asujamiston kanssa kaikissa tehtäviin liittyvissä olosuhteissa ainakin välttävästi.

Merivartiokoulussa oppilailla on kurssin aikana mahdollisuus suorittaa veneenkuljettajan kirjan vaatima tutkinto, koneenhoitajakirja A:n vaatima tutkinto sekä kansainvälisen rajoitetun radiopuhelimenhoitajan tutkinto. Kurs-



Viimeinen vanhaan koulutusjärjestelmään liittynyt merivartiomestarikurssi 4 (5.9.–23.11.1979) kurssin päättäjiskuvassaan merivartiokoululla.

sin kesto-aika on nykyisellään 12 viikkoa.

Tämän koulutuksen lisäksi on vartiostoilla velvollisuus antaa jatkokoulutusta, jolloin merivartijat komennetaan viimeistään neljäntenä palvelusvuotenaan ensimmäiselle jatkokoulutusjaksolle, joka on viikon mittainen. Seuraavat koulutusjaksot tapahtuvat kolmen vuoden välein siten, että kymmenen vuotta palveltuaan merivartijat ovat jatkokoulutuksensa saaneet.

Merivartioalueilla ja vartioryksiköissä annetaan merivartijoille koulutusta, joka käsittää ajankohtaisesti ja paikallisesti tärkeitä sekä sotilaallisen tehtävän vaatimia aiheita.

TOIMIUPSEERIKURSSIT

Suomenkieliset merivartijat käyvät alempaan toimiupseerikoulutukseen liittyen valmentavan ja yhteiskoulutusvaiheen Päälystöpistossa Lappeenrannassa, ruotsinkielisten vastaava koulutus on järjestetty yleissivistävien aineiden osalta Paraisten kansanopistossa ja muiden aineiden osalta merivartiokoulussa.

Kansihenkilöstön erikoiskoulutusvaihe toimeenpannaan merivartiokoulussa suomenkielisenä joka vuosi ja ruotsinkielisenä joka toinen vuosi. Konehenkilöstön koulutus järjestetään suomenkielisenä merivoimien alikonemestarikurssilla ja ruotsinkielisenä ammattikasvatushallituksen alikonemestarikurs-

silla. Stuerttien tämän tasoinen koulutus on saatavissa merimiesammattikoulun kurseilla.

Ylemmän toimiupseerikoulutuksen eli PO II:n järjestelyt ovat vielä merivartiohenkilöstön osalta kesken. Yhtenäiskoulutusvaihe suoritetaan kuitenkin Päälystöpistossa Lappeenrannassa, muilta osin merivartiokoulussa ja mahdollisesti siviilioppilaitoksissakin. Merivartiokoulun pursimieskurssilla annetaan merivartioaseman päällikön ja alusyksikön perämiehen pätevyteen tähtäävää koulutusta sekä sodanajan merivalvontakomppanian valvontavenejoukkueen johtajan pätevyden edellyttämää koulutusta.

Lutnanttikurseilla, jotka toimeenpannaan merivartiokoulussa yksinomaan suomenkielisinä, saavutetaan toimiupseerien ylimpien toimien edellyttämä muodollinen pätevyys. Koulutuksen päämääränä on antaa aluepäällikön ja vartiotaluksen päällikön sekä merivalvontakomppanian päällikön ja vartioveniirikön päällikön tehtävissä tarvittava pätevyys.

UPSEERIKURSSIT

Merivartiohenkilöstön korkeampi teknillinen koulutus annetaan siviilioppilaitoksissa. Niinpä alusten konemestarit ja merivartiostojen teknillisten toimistojen päälliköt ovat suorittaneet teknillisissä kouluissa teknikon tutkinnon, joka työ-

harjoitteluineen oikeuttaa ylikonemestarin pätevyyskirjaan.

Merivartiokoulun ylintä kurssitasoa edustaa upseerien merivartiokurssi, jolla nuoret vastavalmistuneet upseerit koulutetaan rajavartiolaitoksen erityisluonteen mukaisiin tehtäviin. Vanhemman merivartiopäällystön jatkokursseja toimeenpannaan ajoittain rajavartiolaitoksen esikunnan johdossa. Muu upseerikoulutus pääosin tapahtuu puolustusvoimissa.

PÄÄTÄNTÄ

Matrikelikirjojen perusteella voidaan todeta, että vuosina 1946–1979 on 1297 henkilöä suorittanut merivartijakurssin oppimäärän ja että 716 henkilöä on käynyt alipäällystökurssin, 131 alemman toimiupseerikurssin, 112 mestarikurssin, 31 lutnanttikurssin ja 85 jonkin päällystökurssin.

Edellä todetusta huomaa, että merivartiostojen upseerit saavat peruskoulutuksensa sotilasoppilaitoksissa, kun taas toimiupseerit ja merivartijat merivartiokoulussa. Tehtävien erityispiirteiden takia tätä voidaan upseereiden osalta pitää jossain määrin epätyytyttävänä ratkaisuna. Laitoksen omalla koulutustoiminnalla on kuitenkin kyetty takaamaan sellainen opillinen taso, että rajavartiolaitoksen erityistietoutta ja -taitoja vaativat tehtävät voidaan asianmukaisesti hoitaa. □

AUG. LIPSANEN OY

Satakunnankatu 31
28130 PORI 13
Puh. 939-19321

Pohjolan Romu Oy

Sammaltie 67 90600 OULU 60
Puh. 981-301 571

HJ. JOUSI OY

Box 16
20781 KAARINA

KULJETUSLIIKE HONKANEN

Amiraalistonkatu 7, 20100 Turku 10
Puh. 921-305500, 305522

JW Suominen Oy

Nakkila, 939-72400 26178 jws sf



SUURI NYKYAIKAINEN JA EDULLINEN OSTOSPAIKKA TÖÖLÖNTORIN VALINTA

Aaro Piekkala
Tykistönkatu 7 Helsinki puh. 496011

SODANKYLÄN SEMENTTIVALIMO AHOPELTO KY

Puh. 993-11179

BETONIASEMA

Puh 993-11947 99600 Sodankylä

KUKKATUKKULIIKE

TÖÖLÖN KUKKAPISTE

Nordenskiöldinkatu 3 b
Helsinki 25 Puh. 416884



Motelli Lännentie

UUDESSAKAUPUNGISSA

260 hengen ravintola
Myös uusia huoneita
Tulkaa yksin, kaksin tai
koko porukalla!
Soitellaan!
Puh. 922-22637
Levysepäkatu 1
23500 Uusikaupunki



INSINÖÖRITOIMISTO TAUNO NISSINEN OY

00400 HELSINKI 40 70500 KUOPIO 50
SENTNERIKUJA 3 KALEVALANKATU 13
PUHELIN 90-558 621 PUHELIN 971-126 311



TORNIO Puh. 980-41577
MYYNTIKONTTORI MAUNO SAARELA
Temppelinkatu 21 C 34 Helsinki 10, puh. 90-448122

Asennusliike N. Lehtinen Konepaja

26410 Kaaro Puh. 938-32800
Suoritamme putkituksia laivoihin ja teollisuudelle.
Levy ja hitsaustöitä.

KOTKAN VARTIOTOIMI

Opistokatu 3 48100 KOTKA 10
Puh. 952-13 914



HUOLTO RISTIMÄKI

Puh. 913-22 608 ja 22 788
03100 Nummela

KULJETUSLIIKE M. JA M. PATRIKAINEN KY

Puh. 957-27 243
Savonlinna



HOTELLI VICTORIA

ITSENÄISYYDENKATU 1 · 33100 TAMPERE 10
PUH. 931-30640 · TELEX 22-352

KESÄHOTELLI RASTI

AVOINNA 1.5. — 31.8.



Turvallisuuspolitiikan opettamisesta kouluissamme

ERKKI HYTTI

Virolahtelainen opettaja Erkki Hytti on sitä mieltä, että upseerit ovat turvallisuuspolitiikan opettajina päteviä ammattimiehiä, eikä viimeaikaisesta kohusta huolimatta tulisi jättää käyttämättä hyväksi heidän tämän alan opetuspanostaan kouluissa. Hän uskoo omien kokemustensa perusteella, että upseerit osaavat opettaa turvallisuuspolitiikkaa kiihkottomasti ja tasapuolisesti.

Syyspuolella yrittivät kommunistit estää Tampereella sikäläisen kadettipiirin edustajia antamasta turvallisuuspolitiikan opetusta kouluissa. Kun nyt Turun puolesta kuuluu samanlaisia kummia, lienee syytä tarkastella hieman, mitä se turvallisuuspolitiikan opettaminen kouluissamme oikein on.

Parlamentaarisen puolustuskomitean mukaan maamme harjoittaman turvallisuuspolitiikan tavoitteena on alueellisen koskemattomuutemme, valtiollisen itsenäisyytemme ja kansalaistemme turvallisuuden ylläpitäminen kaikenlaisissa olosuhteissa. Turvallisuuspolitiikka jaetaan yleisesti kahteen päälohkoon toteuttamisensa puolesta: ulkopoliittikkaan ja puolustuspolitiikkaan. Puolustuspolitiikka jaotellaan yleensä seuraavasti: sotilaallinen, hallinnollinen, taloudellinen ja henkinen maanpuolustus sekä väestönsuojelu. Pienen valtion, kuten Suomen, tärkein ja ensisijainen turvallisuuspoliittinen voima on sen ulkopoliittikka. Vasta, jos sen hoitamisessa epäonnistutaan niin, että turvallisuuspolitiikkamme tavoitteet ovat uhanalaisena, tulee kysymykseen puolustuspolitiikka. Sen täytyy silloin olla valmiina ottamaan vastuun kannettavakseen, ts. sen tulee aina olla tehtäviinsä valmiina taustavoimana.

MITEN TIETOA KANSALAISILLE?

Jotta tällainen valmius olisi mahdollista, tulee kansalaisten saada mahdollisimman paljon ja oikeata tietoa turvallisuuspolitiikastamme ja sen hoitamisesta. Tämä onkin oivallettu jo aikoja sitten ja on vähäisessä määrin turvallisuuspoliittista tietoa sisältynyt koulujemme eräiden aineiden opetukseen. Kuitenkin vasta vuonna 1972 lähettivät Kouluhallitus ja Ammattikasvatustalutus alaisilleen oppilaitoksille Henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunnan laatiman "Turvallisuuspolitiikan opetus-suunnitelman". Lähetyksestä seuranneessa Kouluhallituksen yleiskirjeessä lääninhallituksille, kansakoululautakunnille ja kansakoulujen johtokunnille, valtion ja yksityisten oppikoulujen rehtoreille, kansankorkeakoulujen, kansan-, kansalais- ja työväenopistojen rehtoreille sanottiin muun muassa näin: "Kouluhallitus pitää tärkeänä, että eri oppiaineiden kursseihin sisältyviin turvallisuuspoliittisiin näkökohtiin kiinnitetään riittävää huomiota. Tämän johdosta "Turvallisuuspolitiikan opetus-suunnitelma" lähetetään oheisena tiedoksenne ja käytettäväksi soveltuvilta osiltaan voimassa olevien opetus-suunnitelmien täydennyksenä

opetuksen suunnittelussa ja opetuksessa."

Samansisältöisen kirjeen lähetti Ammattikasvatustalutus alaisilleen oppilaitoksille. Myöhemmin on molempien toimesta lähetetty ryhmäkirjeiden liitteinä turvallisuuspolitiikan opetukseen liittyvää aineistoa avuksi opetustyössä. Näin on turvallisuuspoliittinen opetus kuulunut koulujen opetusohjelmiin jo vuosien ajan.

OPETUKSEN SUORITTAMINEN

Henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunta määrittelee opetus-suunnitelmassaan turvallisuuspolitiikan opetuksen päämäärän seuraavasti: "Turvallisuuspolitiikan opetuksen päämääränä on saada oppilaat tajuamaan toisaalta Suomen turvallisuuspolitiikan eri osien merkitys turvallisuuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisessa ja toisaalta ymmärtämään maan turvallisuuspoliittinen tilanne osaksi maailmanpoliittista kokonaisuutta. Parhaiten nämä käyvät tajuuttaviksi antamalla oppilaille kyllin vankka tiedollinen pohja. Sen avulla he pystyvät seuraamaan vaihtelevia kansainvälispoliittisia tilanteita ja ottamaan tunnepohjaisuutta välttämättä erilaisten turvallisuuspoliittisiin ratkaisuihin. Oppilaat tulee ohjata ymmärtämään, että maailmanpoliittisen kokonaistilanteen vuoksi turvallisuuspolitiikan kaikkia keinoja tarvitaan tavoitteiden saavuttamiseksi. Samalla, kun painotetaan, että vain itsenäisessä Suomessa, jolla on kansallinen itsemääräämisoikeus, voivat suomalaiset kehittää yhteiskuntaansa omien arvostustensa mukaisesti, tulee oppilaita ohjata tarkastelemaan asioita myös kansainvälisestä näkökulmasta, koska siten oppilailla on suuremmat mahdollisuudet turvallisuuspoliittisten ongelmien ymmärtämiseen."

LÄPÄISYPERIAATE OPETUKSEN SUORITUKSESSA

Turvallisuuspolitiikka ei ole erityinen oppiaine, vaan sitä opetetaan ns. läpäisyperiaatteen mukaisesti vanhojen oppiaineiden puitteissa. Opetus alkaa jo peruskoulun ala-asteen alimmilta luokilta jatkuen sitten sopivissa aineissa aina peruskoulun ylimpään eli yhdeksänteen luokkaan, jolla on pyrittävä koostamaan eri luokilla eri aineitten yhteydessä opitut turvallisuuspoliittiset tiedot yhdeksi kokonaisuudeksi.

Toisen asteen kouluissa eli lukioissa ja ammattiin valmistavissa kouluissa syvennetään ja lisätään oppilaitten turvallisuuspoliittista tietoutta tavoitteena Henkisen maanpuolustuksen suunnittelukunnan edellä esitetyn päämäärän kaltaisen itsenäisen, omilla aivoillaan asioita ajatteleva ja maailmaa tarkasteleva kansalainen.

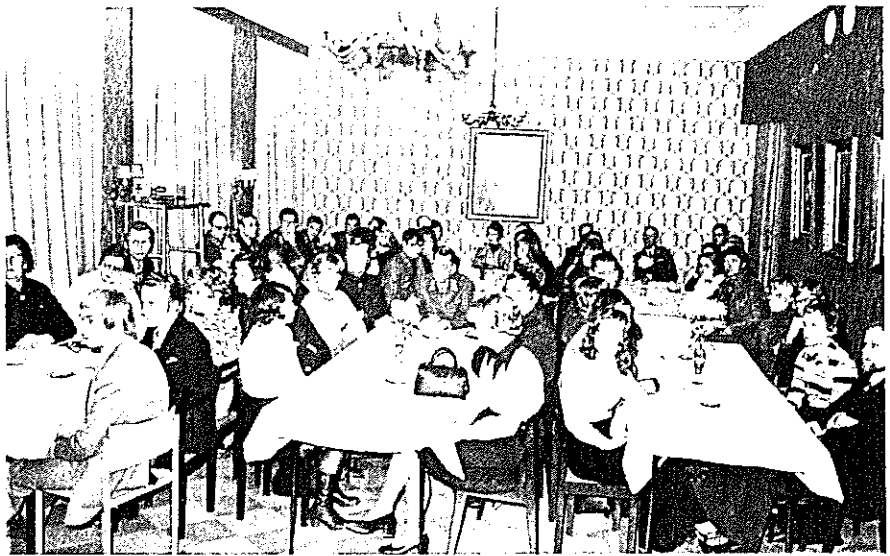
TURVALLISUUSPOLITIIKAN OPEUS KOULUISSAMME TÄHÄN MENNESSÄ

Kuten edellä on käynyt ilmi, turvallisuuspolitiikka ei ole oma erityinen oppiaine, vaan sitä opetetaan ympäristöopin, kansalaistaidon, äidinkielen, maantieteen, vieraitten kielen, biologian, fysiikan, kemian, historian, yhteiskuntaopin, taloustiedon ja kotitalouden yhteydessä. Opettajina toimivat tietenkin näitten aineitten opettajat, joista suurin osa ei ole saanut minkäänlaista koulutusta turvallisuuspolitiikan opettamisessa. Näin on sen opettaminen paljolti jäänyt opettajien halun ja harrastuksen sekä mielenkiinnon varaan eli varsin usein valitettavasti kokonaan pois.

Tämän vuoksi olisikin mitä pikimmin otettava turvallisuuspolitiikan opetus erityiseksi oppiaineeksi opettajien valmistuksessa ja jo valmistuneille opettajille järjestettävä täydennys- ja jatkokoulutuksessa (ns. koulutuspäivillä) riittävästi tietoa turvallisuuspolitiikastamme. Tällä tavoin saataisiin opettajille valmius sitä päivää varten, jolloin turvallisuuspolitiikan opetus voitaisiin tehdä pakolliseksi kouluissamme. Niin tärkeäksi tämä opetus on nykyisessä maailmassa katsottava.

KADETTIPIIRIEN TOIMINTA TURVALLISUUSPOLITIIKAN OPEUKSESSA

Mitä sitten tulee kadettipiirien upseeritien vapaaehtoiseen toimimiseen turvallisuuspolitiikan opettajina kouluissamme, pidän sitä erittäin suotavana. Nykyiset upseerit ovat jo niitä ikäluokkia, joilla ei ole omakohtaisesti koettua sotaa tai korjaamattomaksi vääryydeksi tuntemaa evakkotaivalta mahdollisena rasitteenaan, joten he pystyvät varmasti



Kuva eräästä Kouvolan kadettipiirin opettajille järjestämästä tilaisuudesta, paikalla yli 40 opettajaa Korian upseerikerholla.

opettamaan turvallisuuspolitiikkaamme ilman meille suomalaisille ominaista ammoisista ajoista perittyä tunnepohjaista tendenssiä, vaan tuomaan esille karut tosiasiat sellaisina kuin ne tämän päivän kovassa maailmassamme ovat. Maamme harjoittama turvallisuuspolitiikka ei ole enää tunteen vaan järjen asia.

Valitettavasti vain ei ole mahdollista saada apua kadettipiireiltä läheskään kaikkiin kouluhimme, mutta opettajien koulutuspäivillä se onnistuu varmaan kaikkialla. Ja sehän olisi jo erinomaista turvallisuuspolitiikan opetuksen eteenpäinviemistä. Kerrottakoon tässä esimerkkinä Haminan kadettipiirin edustajien suorittamat opetuskäynnit niin opettajien koulutuspäivillä kuin lähikuntien koulujen eri asteilla. Opettajien lausunnot koulutuspäivästä olivat innostuneita — tavanomaisiksi tulleet sukankutimet ja

virkkaukset saivat uinua kasseissa sen koulutuspäivän, niin mielenkiintoisia olivat esitykset. Opettajina toimineet upseerit olivat asiallisia asiantuntijoita, jotka elävöittivät vauhdikkaita esityksiään diasarjoin ja filmein. Myös oppilaat ala-asteilta alkaen seurasivat opetusta erittäin kiinnostuneina. Sanottakoon tässä yhteydessä, että reserviläisjärjestöjen toiminnassa innokkaasti mukana oleilla opettajilla on usein myös hyvät tiedot turvallisuuspolitiikan opetukseen.

ASiantuntijoiden apua EI PIDÄ TORJUA

Viime aikojen tapahtumat maailmassa ovat yhä vahvistaneet käsitystämme Neuvostoliiton ja maamme välisen YYA-sopimuksen elintärkeästä merkityksestä meille. Naapurimme Neuvostoliitto luottaa sopimuksessa tekemiimme sitoumuksiin vain niin kauan kuin näkee ne uskottaviksi. Meidän on mitä huolellisimmin ja uhrauksia säästämättä täytettävä tuon sopimuksen velvoitteet, joista tärkein on ns. sotilaallinen klausuuli. Jos menetämme naapurimme luottamuksen siihen, seuraukset voimme jo nyt nähdä. Siksi on turvallisuuspoliittiseen kasvatukseen kiinnitettävä suurta huomiota niin tiedotusvälineissämme kuin tietenkin kouluissamme.

Asiantuntijoitien apua ei meillä ole varaa missään torjua, sen käsittää jokainen ajatteleva kansalainen. Niinpä on otettava suurella kiitollisuudella vastaan kadettipiirien vapaaehtoinen avuntarjous kaikkialla, missä sitä suinkin on saatavissa. Kansamme tarvitsee mahdollisimman paljon tietoa turvallisuuspoliittisista kysymyksistä, jotta pystyisimme valmistautumaan selviytyäksemme maamme mahdollisesti kohtaavista kriisitilanteista ja täyttämään kansainväliset sopimuksemme.



Piirin puheenjohtaja toivottaa opettajat tervetulleiksi.



MEKLARI

Panssareita ja väestönsuojia

"Maailmanpolitiikan arkipäivää" on erään radio-ohjelman nimi. Se on joskus huono ja joskus vähemmän huono. Mutta nimi on hyvä. Maailmanpolitiikan arkipäivää ilmentää se, että suuret ovat suuria ja pienet taas pieniä. Pienellä ei yleensä ole vähäisiäkään mahdollisuuksia selviytyä ilman aseiden käyttöä, jos suuren edut vaativat jotain muuta.

Ja jos jonkun suuren edut nousevat pinnalle, niin on aivan varmaa, että ne ovat ristiriidassa toisen suuren kanssa. Tämä on ketjureaktio, minkä me voimme havaita melkein missä tahansa kansainvälisessä kriisissä viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana.

Suomen edut ovat niin pienet ja tekijänä vähäarvoiset tämän päivän suurpolitiikassa, että meidän tulee vain toivoa, että ne eivät missään vaiheessa menisi ristiin minkään suurvallan etujen kanssa. On tosin myönnettävä, että Aasian poliittinen tilanne on aivan toinen kuin tilanne Euroopassa. Ilmiselvästi täällä on pyritty viime vuosina liennytykseen, mutta sekin on häälyväinen käsite kuin suomalainen maatalouspolitiikka.

☆☆☆

Tykistön tarkastajana toimiessaan Vilho Petter Nenonen ei yleensä poistunut leirialueelta Perkjärvellä viikonlopuiksikaan, vaikka hänen perheensä vietti kesää suhteellisen lähellä Kuokkalassa olevalla huvilalla. Esikuntapäällikön onnistui kerran houkutella hänet lähtemään sinne eräänä lauantaina. Samalla koko esikunta huojentui odotettavissa olevasta vapaasta sunnuntaista.

Mutta Nenonen palasikin takaisin jo seuraavana aamuna selittäen:

– Eihän siellä kukaan osannut puhua tykeistä!

☆☆☆

Maailmassa on arvioitu olevan lähes 50 000 panssarivaunua. Eiväthän ne kaikki toki ole aivan viimeisintä mallia, minkä itsekkin hyvin tiedämme, mutta aika kasa siinä on rautaa ja terästä. Jos näiden vaunujen keskipaino olisi vaikkapa 30 tonnia, niin sen mukaan näissä aseissa on kiinni 1,5 miljoonaa tonnia painavaa metallia. Aikamoinen läjä, vai mitä?

☆☆☆

Suomen Väestönsuojelujärjestön pääsihteeri Gunnar Öhman kirjoittaa Väestönsuojelulehdessä mm.: "... Mutta viisastuneina talvisodan kokemuksista pidämme yllä riittävää puolustusvalmiutta, mihin kuuluu myös väestönsuojelusta huolehtiminen.

Koiviston hallitukselle on nyt myös osoitettavissa turvallinen paikka valtioneuvoston väestönsuojasta. Samoin voi Virolainen johdattaa eduskuntansa omaan moderniin väestönsuojaansa. Helsinki tarjoaa väestölleen noin 83-prosenttisesti suojapaikan. Koko maassa on noin 50 prosentille väestöstä suojapaikka.

Paljon on kuitenkin vielä työtä tehtävä ennen kuin väestönsuojelumme on sillä tasolla kuin Sveitsissä ja Ruotsissa. Meidän ei tulisi hellittää väestönsuojeluponnistelujamme, sillä ne ovat tärkeä

osa puolueettomuutemme uskottavuuden ylläpitämisessä. Väestönsuojelu ei ole rauhantyön esteenä, vaan tukena."

Taidatkos sen sitten enää selkeämmin sanoa!

☆☆☆

Puolustusministeri Sulo Suorttanen toimialaan kuului myös poliisihallinto. Kerran autoilijat pitivät klo 14 kahden minuutin seisauksen bensiinin hinnan korottamisen johdosta. (Nykyisin seisaukset ovat tainneet unohtua!) Suorttanen oli menossa autolla eduskuntaan, kun hän joutui liikenteen pysähtymisen takia seisautumaan erääseen risteykseen. Paikalla käveli nuori, pitkätukainen poliisimies eikä näyttänyt välittävän tilanteesta mitään. Suorttanen ajatteli, että kyllä hänen nyt on jo virkansa puolesta puututtava asiaan ja kiersi auton ikkunan auki.

– Tehkää nyt jotain konstaapeli, Suorttanen patisteli.

– Mitäs se ukko sulle kuuluu, konstaapeli vastasi.

Suorttanen kiersi ikkunan kiinni ja ihmetteli hiukan aikaa, mutta tuumi sitten, että kyllä asiaan täytyy vielä tarttua. Hän avasi ikkunan uudelleen ja ilmoitti:

– Olen ministeri Suorttanen.

– Entäs sitten? konstaapeli töksäytti.

Möhemmin Suorttanen kertoi, että hän tämän jälkeen odotteli kiltisti par minuuttisen kulumista ja ajatteli, ettei varmaan pitäisi puuttua asioihin, joita ei ymmärrä.

☆☆☆



KARHULAN
VÄRISILMÄ OY
KARHULA PUH 63 000

SUOMEN FORSIITTI- DYNAMIITTI O/Y

HANKO

Oy Hercofinn Ab

Mannerheimintie 14 A
Vaihde 641 945
(Tehd. Kalkku 931-430 444)

Oy Hercofinn Ab

Mannerheimv. 14 A
Växel 641 945
(Fabr. Kalkku 931-430 444)

Helsingin Lääkärikeskus ja Laboratoriot

Mannerheimintie 12 A j B — III kerros
Puh. 646 411

Kun on kysymys metallin pintakäsittelystä
tai kestävästä lattiosta, antaa oikean vas-
tauksen

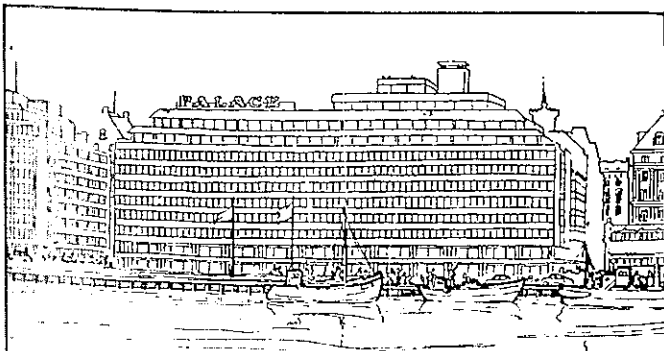
Oy TRANS-MERI Ab

Teollisuusmyynti
Itälahdenkatu 11
00210 HELSINKI 21
Puh. 90-673 011

RAKENNUSLIIKE A. JUNTUNEN OY

IISALMI, Savonkatu 30

Puh. 977-23081



PALACE HÔTEL
ETELÄRANTA 10 PUH. 171114



OY KAUPPAKUMPPANIT
Postilokero 91, 20101 Turku 10
Puh. 361 500 Telex 62 157



R W Palmroth

KADETTIEN PERINNÄIS- TAVOISTA

Tämä kirjoitus on vihkosesta vuodelta 1934: "Kadettikunta-Kadetskären 1919-1934".

Kaikissa internaateissa on vuosisatojen kuluessa syntynyt ja kehittynyt kullekin kansalle luonteenomainen mutta silti kaikille yleissävyltään yhteinen kirjoittamaton laki talon tavoiksi, jonka lain noudattaminen on kurssilaisten kunnia-asia ja jonka noudattamisen valvonnasta eivät huolehdi laitoksen opettajat vaan vanhemmat kurssitoverit. Kadettikoulut eivät suinkaan tee poikkeusta tästä säännöstä, vaan päinvastoin juuri niissä on näiden traditioiden tärkeys parhaiten oivallettu, ja niiden nurkumatonta noudattamista vaaditaankin sotilaallisella täsmällisyydellä — jopa asianhaarojen vaatiessa sotilaallisella kovakou-raisuudellakin.

Meidän Kadettikoulumme on myöskin — vaikka se ei olekaan kadettikoulu sanan alkuperäisessä merkityksessä — omaksunut edeltäjiensä Haapaniemen ja Haminan kadettikoulujen kasvatukselliset perinnäistavat. Nämä tavat, joista yleisimmin on otettu käyttöön nimitys kadettitraditiot, lienevät yksityiskohdiltaan alunperin olleet tarkoitettut salaisiksi ja ainoastaan niiden tuntemiksi, jotka itse ovat olleet niitä kokemassa, mutta nyttemmin ovat ne kuitenkin tulleet pääpiirteissään verraten yleisesti tunnetuiksi. Tämä on johtunut kahdestakin eri syystä. — Ensinnäkin levisi suuren yleisön keskuuteen kaikellaisia harhauttavia legendoja vanhempien kadettien muka nuorempia kohtaan harjoittamista julmuuksista peräti muinaisen inkvisitioonilaitoksen (!) malliin, ja tällainen väritettyjen, mystillisten juttujen leviäminenhan oli juuri traditioiden salaperäisyyden vuoksi luonnollinen ilmiö. Mutta joskin on myönnettävä, että traditioihin eräiden varhaisimpien kurssien huonoimpien aineiden vaikutuksesta yhteen aikaan yritti tunkeutua niiden alkuperäiselle terveelle hengelle vieraita piir-

teitä, olivat nuo huhut kuitenkin pääasiallisesti vahvasti liioiteltuja, ja etteivät tällaiset ilmiöt pääsisi vahingoittamaan Kadettikoulumme mainetta, oli tämän vuoksi kansan käsitteitä selvennettävä ja siinä tarkoituksessa siis jonkun verran traditioiden esirippua raotettava. Ei siksi, että muka olisi ollut syytä pelätä näiden juttujen säilyttävän tai huonontavan kouluun pyrkivää ainesta, sillä Kadettikoulu ei kaipaa sellaisia "mammanpoikia", joiden sisu ei kestä inhimillisyyden rajoissa tapahtuvaa "simputusta", vaan siksi, että tahdottiin kerta kaikkiaan päästä kaikellisista kiertävistä juuruista. Kun sitten toiseksi saatiin elokuvissa nähdä läheltä eräiden vastaavalaisten vieraiden kadettikoulujen — lähinnä Annapoloksen ja Wienin kadettien

— perinnäistapoja, tulivat traditiot meiläkin "julkiseksi salaisuudeksi" ja niitä käsiteltiin m.m. muutamissa kaunokirjallisissa julkaisuissa Kadettikunnan suostumuksella verraten vapaasti ja yksityiskohtaisesti. Enkä uskoisi tämän tapahtuneen kadettitraditioillemme haitaksi, vaan päinvastoin hyödyksi.

Tämä kaikki edelläesitetty on koskenut kuitenkin vain traditioiden ulkonaista puolta. — Mutta mikä sitten on kadettitraditioiden ydin ja tarkoitus?

Traditioiden tarkoituksena on toverillisin keinoin kasvattaa upseeristossamme välttämätöntä yhteenkuuluvaisuushenkeä ja luoda, yhteiset viattomat kasvatusten menetelmät läpikäymällä, monivivahteisesta kadettiaineksesta mehekkään joustava ja työtäpelkäämätön



Kadetteja kesäleirillä ennen sotia.

Kadetteja piikkilankaesteitä rakentamassa leiriharjoituksissaan ennen sotia.



isänmaallis-kansallinen suomalainen upseerityyppi, josta niin rahvaanomaiset karkeudet kuin vierasperäiset epäsoitlaalliset pehmeudetkin ovat koettelemusten kautta hiotut sopusuhtaiseksi kadetti ihanteeksi ja jonka täytyy kyetä hallitsemaan tilanne joka suhteessa kaikessa, mikä mahtuu huumorintajun ja ryssänvihan välille. Näissä merkeissä suoritettava kadettikaste on näinollen yhtä vääjäämättömän tarpeellinen ja ylitsekäymätön — eräistä tähän suuntaan myöhempinä aikoina käyneistä painostuksista huolimatta — kuin merikaste päiväntasaajaa ylitettäessä. Ja niinkuin näitä traditioita ei milloinkaan saisi Kadettikoulussamme hyljätä — sitä vartenhan joka kadettikurssille määrätään toveriipiirissä "Traditioiden isä" — ei pitäisi liioin jättää tuota traditiohenkeä upseerina koulusta erotessa vain muistiomaisuudeksi, vaan sitä tulisi sopivassa muodossa vanhempien kadettiupseerien aloitteesta verestää vielä joukko-osastoissakin. Sillä näihin traditioihin perustuvan kadettihengen on säilyttävä väärentämättömänä halki elämän kadettiupseeristomme keskuudessa. — Tämän

kadettihengen alleviivaamisella ei kuitenkaan ole tarkoituksena leventää eri upseeriryhmiemme välistä juopaa, vaan päinvastoin poistaa sellainen valitettava asiointila yhteisen isänmaamme vannoutuneiden palvelijain keskuudesta.

Upseeri ja isänmaa, — ne ovat kaksi eroittamatonta käsitettä. Kaikelle, mikä kantaa isänmaan nimeä, sykkii suomalaisen kadettiupseerin sydän. Isänmaalemme me olemme työmme pyhittäneet, sen onnen vaalimiseksi uramme valinneet ja isänmaallisen mielen teroittamisessa ja levittämisessä ilmenee kadettitraditioiden jaloin pyrkimys. — Me olemme kunniamme, vapautemme ja esisiemmen vuotaneen veren nimessä antaneet Siniristilipullemme pyhän kadettilupauksemme, ja tämän lupauksen puolesta olemme me luvanneet uhrata yksityisen onnemme ja halvan henkemme. Tämä yhteinen lupauksemme ja vakaa uskomme yhteen suureen Suomeen ja sen suureen tulevaisuuteen antaa meille sen vahvan yhteenkuuluvaisuuden tunteen, jonka kannustamana työ arkisessa harmaudessaankin alati muistuttaa meitä velvollisuudestamme ja rohke-

asta päämäärästämme, antaen meille samalla intoa ja voimaa sen täyttämiseen.

Mutta niinkuin isänmaanrakkaus on kadettitraditioiden moraalisenä ydinajatuksena, on niiden ulkonaisena tunnukseksi työ ja työn velvoitus. Kansamme kasvattaminen sotavalmiuteen on meidän lähin tehtävämme, ja siinä työssä ovat kadettitraditioiden kautta solmitut toveruussiteet oman vastuuauliutemme korvaamattomana tukena. Tässä tietoisuudessa ja tämän hengen elähtyttämisenä uskomme me myöskin kykenemme täyttämään käsi sydämellä kadettilupauksemme ja upseerivalamme mukaisen omakohtaisen osuutemme upseerintehtävässämme ja olemaan valmiina kukin meille määrättyllä paikallamme silloin kuin kalliin isänmaamme kohtaloista kerran jälleen arpa heitetään. □

ROIHUVUOREN SEURAKUNTA

Tulisuontie 2 00820 Helsinki 82
Puh. 783407

Kadettikoulu sijaitsee Santahaminassa seurakuntamme alueella.
Kotiseurakunta kiittää Kadettikoulua ja Kadettikuntaa hyvästä yhteistyöstä ja toivottaa onnea tulevaisuudelle.

Suomalainen rauhanturvaaja

Oheinen Jouni Pänkäläisen kirjoitus osallistui viime vuonna Kadettikunnan kirjoituskilpailuun. Arvostelulautakunta totosi kirjoituksen olevan tyylillisesti erinomaisen, mutta se ei täyttänyt kilpailusääntöjä. Tästä syystä kirjoitusta ei arvosteltu.

Prologi

Hän tuijottaa verestävin silmin krenaattien silpomaa aukeaa. Puunrungot kohoavat tykistötulen katkaisemina kohti taistelusavujen pimentämää taivasta. Hiljaisuus.

Ei kuulu panssarivaunujen telaketjujen metallista kolinaa holkkien iskeytyessä kiviseen maaperään — ei konekiväärien säälimätöntä hakkaavaa nakutusta ja haavoittuneiden surkeaa valitusta.

Se on kaikki ohitse. Hän tarttuu hellävaroen toveriaan olkapäästä ja kääntää kylmenneen ruumiin selälleen. Ilme on anova, pelästynyt — kädet ovat kohonneet torjuvaan asentoon kuin pikkulapsella.

— Piruparka, hän ajattelee itsekseen. Tuskin vielä yhdeksäätoistakaan. Kivääri jää nojaamaan kantoa vasten kun hän heittää ruumiin selkäänsä ja lähtee raskain askelin kulkemaan pois päin.

Tuo epäsuhtainen hahmo — mies ja ruumis, sulautuu vähitellen savunsekaiseen usvaan ja katoaa näkyvistä.

○ ○ ○

— Ei enää uusia sotia. Jo yksistään toisessa maailmansodassa sai surmansa 51 miljoonaa ihmistä. Eikö meidän olisi aika...

Hän sulkee radion, ja sytyttää savukkeen. Hän on nyt nuorempi — suoraan alenevassa polvessa sinivalkoisen legendan luoneitten jälkeläinen. Henki on sama, mutta tehtävä toinen.

Suomalainen rauhanturvaaja, jonka nimi on tullut tunnetuksi kautta koko maailman.

Tuskin on YK:n pääsihteerin saksalaiskorosteinen ääni ehtinyt kadota eeteriin, kun hän jo tarttuu rynnäkkökivääriinsä ja tarkistaa, että lipas on täynnä. Sitten hän hitaasti avaa oven.

Ulkona on kuuma. Korkealla taivaalla riippuva oranssinhohtoinen auriongonkehrä saa autiomaan hiekan hehkumaan tulisen hiilloksen lailla.

Ilmassa oleva tuulen nostattama kuin hiekkapöly tekee hengittämisen vaikeaksi. Hän kyyristyy hiekkasäikeistä kootun suojavarustuksen taakse. Aseen kuuma metalli polttaa käsiä. YK:n sininen lippu liikehtii laiskasti lipputanon päässä.

Hän antaa katseensa vaeltaa autiomaan rannattomilla hiekkalakeuksilla. Pieni pölypilvi kaukaisuudessa saa hänet nostamaan kiikarin silmilleen.

Sherman-panssarivaunu. Hän erottaa

pitkän ranskalaisvalmisteisen kanuunan aggressiiviset piirteet ja torniin maalatun symmetrisen Daavidin-tähden. Vaunu katoaa dyynien suojaan. Hän laskee kiikarin hitaasti alas.

Jatkuvaa hellittämätöntä valppautta — aina kahden tulen välissä. Uusi savuke jännityksen laukaisemiseksi. Jossakin valvontaparakin läheisyydessä taulu — ”Varokaa! Raivaamattomia miinoja.”

Kotimaa nousee usein mieleen. Mielikuvia syvänsinisistä järvistä, tuuheista kuusikoista, sateesta, joka pehmeänä ja suuripisaraisena lankeaa maahan, hohdovista keväisistä lumilakeuksista, tuista ihmisistä.

Suihkukoneen ääni saa hänet kohottamaan katseensa ylöspäin. Jossakin hyvin korkealla huikaisevan sinisessä avaruudessa muodostuu valkoinen viiva, joka vähitellen hajoaa.

Hän haaveilee muutaman päivän lo-masta Välimeren rannalla. Täyteläinen kostea merituuli, johon sekoittuu nahkealehtisten puiden omalaatuinen pehmeä tuoksu.

Paita liimautuu kiinni selkään. Jalat tuntuvat turpoavan kengissä. Savuke.

Hän laskee päiviä. Silti hän ei vaihtaisi tätä mihinkään muuhun. Aseet turvaavat rauhaa.

Hän kääntää katsettaan tarkkavaisena — valmiina toimimaan. Suomalainen rauhanturvaaja.

**HAUKIPUTAAN
SÄHKÖ OSUUSKUNTA**

90830 Haukipudas puh. 981-471183
— Mukavimmin Sähköllä —

**HELSINGIN ASFALTTI OY
HEISKANEN & CO**

Asfaltti-, eristys- ja betonitöitä
Mannerheimintie 96 A Helsinki
Puh. 90-414511—415835



**OY RAKENNUSALAN
PROJEKTITIEDOSTO AB**

Sentnerikuja 3, 00440 Helsinki 44
Puh. 90-557 781



16301 ORIMATTILA · FINLAND

HOTELLI VALJUS

Kauppakatu 20
87100 Kajaani 10
Puh. 986-24191

PARKANON JALKINE OY

39700 Parkano Puh. 933-1201
TUNNETTU MIESTEN KENKIEN
VALMISTAJA

OY JALASJÄRVEN SÄHKÖ

61600 Jalasjärvi
Puh. 964-60159

**POHJANMAAN
SORA OY**

90530 Oulu 53 Mittamiehenkatu 4
Puh. 981-342172

Toimitamme sora- ja murskauskalajikkeita



75700 Valtimo — Telex 47-22 Vatek. SF
Puh. 976-50406 ja 50407

Tuusulan Autokoulu

04300 Hyrylä
Puh. 90-254 404

**Oy Kalamiehet Ab —
Kalatukkuhalli**

00500 Helsinki 50. Puh. 716 699

OY LEINOLAT AB

Tapionkatu 7 65230 Vaasa 23
Puh. 961-211166 vaihde

Pohjatutkimuksia, Kunnallistekniikkaa, Kartoituksia
Insinööritoimisto Pohjatekniikka Oy

Kuusitie 18 00270 Helsinki 27
puh. 487155



INSINÖÖRITOIMISTO
MAGNUS MALMBERG KY
SNIL

HIALAHDENKATU 2 B
00180 HELSINKI 18 P 640 106 TELEX 12-2976

**HAUSJÄRVEN
LIIKENNE OY**

Puh. 914-692273
12100 Oitti

LAPUAN II APTEEKKI

62100 Lapua
Puh. 964-31614

Kirjoituskilpailun satoa



Heikki Leppänen
Heinolan Lyseonmäen lukio

Suomen puolueettomuus ja puolustusvoimat

Suomi itsenäistyi 6. joulukuuta 1917. Tästä alkoi kivinen taival. Kehitys kohti puolueettomuuspolitiikkaa ei ole ollut helppoa. Naapurivallat on ollut pakko ottaa huomioon: Valtiolliselta kehitykseltään perinteikäs Ruotsi sekä suuren potentiaalinen maa, Neuvostoliitto, ovat lähellä.

Talvi- ja Jatkosodan vaikeista vuosista selviytyään maamme joutui taloudellisesti ahtaalle. Sotakorvaukset, elintarvikepula ja inflaatio houkuttelivat myös muita valtioita puuttumaan peliin avustuksilla, joiden takana oli muutakin kuin pelkkää hyväsydämyyttä. Suomi torjui ajatukset alistua suurvaltapolitiikan pelinappulaksi ja suonraivaaja-Jussin sisulla se selviytyi veloistaan ja sotakorvauksistaan. Presidentti J.K. Paasikivi toimi uranuurtajana nykyiselle puolueettomuuspolitiikalle normaalisuhteiden suhteitamme Neuvostoliittoon. Presidentti Kekkonen on jatkanut samalla linjalla. Pienenä maana Suomen olisi mahdotonta selviytyä vihamielisiin suhteisiin esimerkiksi Neuvostoliittoon. Tätä hyvien suhteiden hoitamista itään on alettu kutsua suomettomiseksi, mistä monet länsivallat ovat vetäneet omia johtopäätöksiään Suomen itsenäisyydestä ja puolueettomuudesta.

Puolustusvoimien rooli muuttui merkittävästi vuoden 1945 jälkeen. Sodan hävinneenä maana Suomelle asetettiin tiukat rajoitukset armeijan eri aselajeista ja kokonaisvahvuudesta. Porkkalamäärättiin Neuvostoliiton laivastotukikohdaksi. Yleinen mielipide liitti sodan ja puolustusvoimat, väkivallan ja puolustautumisen yhteen. Suomen maksama hinta vapaudestaan oli ollut kova.

Sodanjälkeisinä vuosina jouduttiin aloittamaan alusta ponnistelut rauhan ja koskemattomuutemme rakentamiseksi. Turvallisuuspolitiikassamme tuli etusijalle ulkopolitiikka, hyvien suhteitten hoitaminen eri valtioiden kanssa. Suomen puolustusvoimilla on tehtävänsä ulkopolitiikan tukijana. Minään kauhua herättävänä voimatekijänä sitä ei ole mielekästä yrittää edes kuvitella.

Puolustusvoimien tarpeellisuudesta on nykyään käyty paljon keskusteluita. Yleinen Eänmaallisuuden vastainen liike on ollut omiaan lisäämään armeijan vastustajien kritiikkiä. Huomiotta jätetään kuitenkin usein seuraavat seikat. Suomen ulkopolitiikka olisi ilman puolustusvoimien tukea lähes vailla mahdollisuuksia tulla huomioonotetuksi kansainvälisellä tasolla. Perustuslain määrittämät kansalaisen perusoikeudet, esimerkiksi vapaan elinkeinon harjoituksen, takaa nimenomaan puolustusvoimat. Maamme ilmatila, aluevedet ja maa-alueet olisivat minkä tahansa vallan loukkavissa ilman puolustusvoimia. Puolustusvoimien tehtävänä ei ole hyökätä, vaan puolustaa. Se antaa sotilaallista koulutusta ja toimii myös kansallisen moraalin ja puolustustahdon ylläpitäjänä. Palvelustaan suorittavien miesten tietojen ja taitojen lisääminen — unohtamatta ruumiinkunnon kohentamista — on eräs puolustusvoimien tavoitteista.

Voidaan ajatella, että eikö kyllin hyvin hoidettu ulkopolitiikka riittäisi takamaan maamme olemassaolon. Armeijassamme suorittaa vuosittain asepalvelustaan noin 30.000 miestä, mikä ei ole kovin suuri määrä. Onko tällaisella armeijalla mitään merkitystä? Nähdäkseni sillä on se merkitys, että turvallisuus-

politiikkamme jäisi pelkästään edellä mainitun ulkopolitiikan varaan, kun ulkopolitiikan aisapari ja tuki poistettaisiin. Koko Suomen olemassaolo tulisi riippuvaiseksi suhteista muihin valtioihin. Myös Neuvostoliiton kanssa solmittu YYA-sopimus edellyttää sen, että Suomella on puolustusvoimat.

Rauhan asiaa kannattavana ihmisenä olen sitä mieltä, että Suomen kaltaisessa maassa puolueettomuus käy käsikädessä puolustusvoimien kanssa. Isänmaallisuus on asia, jossa meillä olisi paljon oppimista esimerkiksi Yhdysvalloilta ja Neuvostoliitolta. Ilman kansan henkistä pääomaa ja puolustustahtoa ei puolustusvoimillakaan — oli sen arsenaali sitten kuinka suuri tahansa — ole juuri merkitystä.



Aki Saario
Riihimäen lukio

Suomen puolueettomuus ja puolustusvoimat

Puolueettomuus on ollut ulkopolitiikkamme valtti jo viimeisen kolmenkymmenen vuoden ajan. Puolueeton asemamme on jo tunnustettu kaikkialla maailmassa. Tämä asema velvoittaa meitä kuitenkin pysymään erossa kaikista sodista ja sotilasliitoista. Kuitenkin meidän pitäisi pystyä turvaamaan oma itsenäisyysemme. Puolueettomien maiden asema on nykyisenä sotilasliittojen aikakautena käynyt yhä vaikeammaksi.

Itsenäisyyden säilyttäminen vaatii yhä suurempia ponnistuksia. Paras keino tämän aseman säilyttämiseksi on tietysti luottamuksellisten suhteiden ylläpitäminen kaikkiin maihin. Tällaisilta suhteilta putoaa kuitenkin pohja pois, ellei meillä ole omaa itsenäisesti toimivaa armeijaa, joka pystyy turvaamaan itsenäisyytemme muista riippumatta. Jollei meillä olisi omaa armeijaa, olisi se osoitus siitä, että kriisin tullessa olisimme täysin muiden valtioiden armoilla. Sellaisen puolustuskyvyttömän maan ulkopolitiikka menettää uskottavuutensa.

Puolustusvoimiemme päätehtävä rauhan aikana on turvata ulkopolitiikkamme uskottavuus ja näin ennalta ehkäistä sota alueellamme. Tämä tehtävä luo selvät vaatimukset puolustusvoimillemme. Niiden pitäisi sodan tullessa pystyä puolustamaan itsenäisyyttämme torjumalla vihollinen itsenäisesti muista maista riippumatta. Tällaisen armeijan luomisessa on nykyään onnistuttu melko hyvin, huomioon ottaen armeijallemme kansainvälisissä rauhansopimuksissa asetetut rajoitukset.

Vuonna 1947 Pariisissa pidetyssä rauhankonferenssissa rajoitettiin puolustusvoimiemme suuruus 41 900 mieheen. Näistä 34 400 saa palvella maavoimissa, 4500 merivoimissa ja 3000 ilmavoimissa. Lisäksi meillä on usean sadantuhannen miehen suuruinen reservi, jonka valmiutta pidetään yllä jatkuvilla sota-harjoituksilla.

Näistä ryhmistä suurin on maavoimat. Niiden tehtävänä on viime kädessä pitää huoli maamme koskemattomuudesta. Maavoimamme lienevät kansainvälisenkin mittapuun mukaan täysin ky-

Hitsaustyöt

Suoritamme mm.

- Korjaushitsaukset: työkalut, koneiden osat, lämmityskattilat ym.
- Suunnittelemme ja asennamme: turve- ja hakelämpökeskukset, paineastioita, putkistoja ym.
- Asetamme käyttöönne: korkean ammattitaitomme, pitkäaikaisen ja laajan kokemuksemme, sekä kaiken erikoisliikkeen toimintusvarmuuden.

Kannattaa todella kysyä tarjoustamme.

Erikoishitsaus Oy

PL 121 67101 KOKKOLA 10
Puh. 968-18701, 18366

— VARATTU —

Risto Pesäki
Myllyharjun lukio
Loviisa

Suomalainen sotilas — YK:n rauhansotilas

kenevät hoitamaan tehtävänsä myös tositilanteessa. Ainoana suurena puutteena voidaan pitää nykyisessä sodassa tarpeelliseksi tulneiden ilmatorjunta-ohjusten puuttumista.

Merivoimien tehtävänä on auttaa maavoimia. Merivoimien tonnirajaksi on Pariisissa 1947 asetettu 10 000 tonnia. Lisäksi sukellusvenet kiellettiin merivoimiltamme. Merivoimiammekin lievenät kykeneviä huolehtimaan merialueidemme koskemattomuudesta myös kriisitilanteessa.

Ilmavoimien tehtävänä on myös auttaa maavoimia sodan sattuessa. Pariisin rauhankonferenssissa rajoitettiin ilmavoimiemme taistelukoneiden määrä 60 kappaleeseen ja pommikoneet kiellettiin kokonaan. Onneksi meilläkin on tajuuttu ilmavoimien suuri merkitys nykyaikaisessa sodankäynnissä ja ryhdytty nykyaikaistamaan ilmavoimiamme nopeaan tahtiin. Nämä muutokset ovat kalliita mutta välttämättömiä puolustusvoimiemme puolustuskyvyn ylläpitämiseksi. Vanhat Saab-Safirit korvattiin uusilla koulutuskoneilla. Jatkokoulutuskone Fouga-Magisterin tilalle hankittiin Englannista Hawk-harjoitushävittäjät, Mig 21 hävittäjien tilalle hankittiin joksään Mig 21 Bis-hävittäjät ja lisäksi on vanhoja Folland Gnatien tilalle hankittu Ruotsista Saab Drakeneita.

Nämä hankinnat ovat vaatineet kansalta paljon, ja on monesti kuullut kysymyksiä, kannattaako, mutta kaikki uhraukset ovat pieniä sen rinnalla, mitä niillä saavutetaan: Kansan vapaus ja itsenäisyys. Ne ovat asioita, joiden arvoa ei voi rahassa määrittellä ja joiden hyväksi meidän, koko Suomen kansan, kannattaa antaa kaikki tukemme. Tätä tukea armeijamme varmasti tarvitsee. Jo esi-isämme ovat meille osoittaneet urheudellaan, että pienikin maa on kykenevä puolustamaan itsenäisyyttään, jos se sitä yhtenäisesti haluaa. Nämä isiemme uhraukset itsenäisen Suomen hyväksi velvoittavat meitäkin. Eivät he kuolleet siksi, että me menettäisimme itsenäisyytemme vaan siksi, että me saisimme elää itsenäisessä Suomessa. Tämäkin velvoittaa meitä pitämään yllä puolustuskykyistä armeijaa, joka turvaa itsenäisyytemme.

Eläköön itsenäinen Suomi!!

Suomalainen mies on rauhaa rakastava, mutta sotilaana aivan omaa luokkaansa. Paremmuutensa Suomen urhot näyttivät jo II maailmansodan aikana, jolloin vihollisen valtava ylivoimakaan ei saanut suomalaisia lopullisesti polvilleen. Tämän päivän ”jermujen” pääasiallisena tehtävänä on YYA-sopimuksen mukainen maamme rajojen loukkaamattomuuden valvominen. Tehtävää hoitavat rajavartioston sotilaat, jotka yksinäisillä rajavartiostasemilla huolehtivat rajojemme koskemattomuudesta. Myös ilmatilamme valvonnasta huolehtii puolustusvoimat, sen tutkalaitteita hoitaa taatusti ammattitaitoinen henkilöstö.

Tavallista suomalaista on lähinnä normaali asevelvollisuuden suorittaminen, jota tuskin yksikään sotilaamme saattaa nurisematta loppuun, mutta varmaa on, että sen, minkä suomalainen tekee, hän tekee huolella vaikkakin pakkotilanteissa useimmiten purnaten. Suomalainen on luonteeltaan sellainen, miksi ei myös sotilaana. Suomalainen sotilas on kuin kuka tahansa nuori, hänen perusominaisuutenaan ovat jurous, jääripäisyys ja kurittomuus. Hän on silti maailman paras sotilas, ja se johtuu oikeudentunnosta, joka on syvällä suomalaisen sydämessä, myös isänmaallisuus on asevelvolliselle tunnusomaista. Tarvitse vain katsoa sotilaita, jotka ovat suurkisojen toimitsijatehtävissä. Suomen värien nousu voiton kunniaksi saa jokaisen ilmeen vakavaksi, useille jopa kyynelään silmäkulmaan. Jos tämä ei ole isänmaanrakkautta, niin ei mikään.

Sotilaamme ovat kautta maapallon kuuluisia ja arvostettuja. Kuuluisuus juontaa alkunsa nykyään ystävällistä itänaapuriamme vastaan käydyistä sodista, joissa sotilaamme nousivat arvoon arvaamattomaan. Suomalainen korpisoturi teki kiroten tekoja, joita koko Eurooppa vielä muistelee. Eikä ole ihme, että YK:n rauhanturvajärjestö on pyrkinyt käyttämään hyväkseen suomalaista tuntemusta ja suomalaisia joukkoja.

Sotilaamme ovat erittäin haluttuja rauhanturvaamistehtäviin, ja heitä lähetetäänkin aina sinne, missä todella tapahtuu. Koulutuksensa YK-sotilaat saavat asepalveluksessa ja heille järjestettävillä erikoisopetuskursseilla, joilla heidän ammattitaitonsa hiotaan lopullisesti. Suomalaisten suosio perustuu sotiaalisesti juuri huimaan ammattitaitoon sekä peräänantamattomuuteen. Nimen-

omaan peräänantamattomuudesta suomalaiset YK-joukot ovat tulleet ehkä kuuluisammiksi kuin minkään muun maan YK-joukot. Suomalaisten maine ykkösluokan sotureina johtuu monista tapauksista, mitkä lendistö on tuonut esiin. Usein saa lukea perääntymättömistä suomalaisista, jotka jossain Suezin varrella ovat urhoollisesti seisoneet paikallaan ja jopa nyrkein puolustaneet rauhaa ja jonkin alueen puolueettomuutta. Paikallinen väestö tuntee arabimaissa, Kyproksella ja muissa paikoissa, missä YK-joukkomme ovat rauhaa turvanneet, syvää kunnioitusta suomalaisia kohtaan. Soturit ovat sotilaallisten esitystensä lisäksi tulleet tunnetuiksi ystävällisinä ja auttavaisina paikallisen väestön keskuudessa. Vain harvoin on tulieluisimmallakaan paikallisella asukkaalla pahaa sanottavaa Suomen YK-sotilaista.

Suomalaisen sotilaan maineen luominen on ollut pienelle kansalle raskasta. Monet ovat maineen puolesta joutuneet kärsimään ja kuolemaan, mutta nyt voi tavallinen Suomen kansalainen ylpeillen todeta sotilaitensa olevan valioluokkaa, niin ihmisinä kuin sotilaina, sen osoittavat yhä lisääntyvät kansainväliset tehtävät.



Heikki Huttunen
Tapiolan lukio

Suomen puolueettomuus ja puolustusvoimat

Niin kauan kuin suomalaiset ovat asuttaneet Suomeksi kutsuttua maankolkaansa kaukana arkisessa Pohjoisessa, he ovat olleet kahden kulttuurillisen, poliittisen ja sotilaallisen mahdin, itäeurooppalaisen ja länsieurooppalaisen, välimaastossa. Lukemattomat kerrat nuo vallat ovat ottaneet yhteen Suomessa; maamme on viimeiset tuhat vuotta ollut lähes tauotta taistelutalenteena. Asuminen kahden uhkan välissä, alituinen puolustautuminen ja rauhan etsiminen on muokannut Suomen kansaa ehkä enemmän kuin mitkään muut historian tai luonnon olosuhteet. Turvallisesta elämästä sovussa sekä idän että lännen kanssa on tullut suomalaisuuden kohtalonkysymys. Tämän päivän vastaus siihen on sopimuksin turvattu johdonmukainen puolueettomuus ja suurvalltojen ristiriitoihin puuttumattomuus.

Toisen maailmansodan jälkiselvityksissä Suomen poliittinen johto omaksui ennakkoluulottomasti aivan uuden ulkopoliittisen peruslinjan. Oli käynyt selväksi, että välttyäkseen vastaisuudessa pakosta puolustaa itsenäisyyttään verellä suomalaisten oli löydettävä uusi



ratkaisu oman ja naapurisuurvallan turvallisuuden väliseen ongelmaan. Valtiomiesten oli johdettava kansakunta uuteen turvallisuuspoliittiseen ajattelutapaan, jotta se voisi tulevaisuudessa elää rauhassa ja turvattuna.

Neuvostoliiton kanssa vuonna 1948 solmittu ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimus on Suomen toisen maailmansodan jälkeisen turvallisuuspoliittisen ratkaisun perusta. Sopimuksessa todetaan Suomen pyrkivän pysyttelemään suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella, siis olemaan puolueeton. Edelleen sovitaan, että Suomi puolustaa omaa aluettaan "Saksan tai sen kanssa liitossa olevan valtion", kuten sopimusteksti kuuluu, hyökätessä Suomeen tai Suomen kautta Neuvostoliittoon. Mikäli näyttää siltä, ettei Suomi kykene torjumaan hyökkääjää yksin, sovitaan maiden välisissä neuvotteluissa siitä kuinka Neuvostoliitto voi auttaa Suomea.

Suomalaiset ovat siis sitoutuneet puolustamaan aluettaan paitsi yksinomaan itseään myös Suomen kautta itäistä naapuriaan vastaan hyökättäessä. YYA-sopimukseen on siis tavallaan vain kir-

joitettu itsenäisen ja puolueettoman valtion täysin luonnolliset oikeudet ja velvoitteet. Se ei tee Suomesta Neuvostoliiton liittolaista, vaan ainoastaan varmistaa Neuvostoliitolle tärkeän suomalaisen käyttäytymisen kriisitilanteessa.

Turvallisuutemme kannalta perustavaa laatua oleva YYA-sopimus, samoin kuin kaikki muutkin Suomen aseman määrittelevät asiakirjat, on nimenomaan ulkopoliittisen toiminnan tulosta. Valtioiden väliset turvallisuusongelmat olisi tietenkin aina pyrittävä ratkaisemaan diplomatian ja kansainvälisten neuvottelujen kautta. Tämä on ymmärretty myös Suomessa, ja meillä rauhanaikaisen ulkopoliittikan katsotaankin usein olevan tärkeämpi kuin turvallisuuspolitiikan toinen puoli, maanpuolustus. Ajatellaan, ettei suurvaltapolitiikan ristiriidoista erilleen pyrkivä valtio voi ylläpitää kovin näkyviä puolustusvoimia menettämättä rauhantahtoisuutensa uskottavuutta.

Puolueettoman valtion on oltava yksin yhtä voimakas kuin suuret sotilasliitot sen lähipiirissä. Sen on sekä poliittisesti että nimenomaan sotilaallisesti pystyttävä asettamaan sitä ympäröiville

valloille varteenotettava haaste, jottei siitä muodostuisi pelkkä puskurivyöhyke eri ryhmittymien väliin, vaan todellinen voimatekijä. Suomen omaksuma ulkopoliittinen linja edellyttää mielestäni juuri tätä. YYA-sopimuksen mukaisesti Suomen on pyrittävä puolustautumaan mahdollisimman tehokkaasti ja pitämään mistä tahansa ilmansuunnasta hyökkäävä vihollinen loitolla. Näin ollen on minusta selvää, että huolimatta ulkopoliittisten keinojen ensisijaisuudesta he eivät kuitenkaan saa ylikorostua elintärkeän puolustuskyvyn kustannuksella.

Kautta koko maailmanhistorian ihmiskunta on käynyt sotia; siksi on ilahduttavaa, että nykyaikana on alettu etsiä keinoja väkivallan lopettamiseksi ja armeijoiden riisumiseksi aseista. Se ei valitettavasti kuitenkaan voi alkaa yksipuolisesti Suomesta, vaan maamme on jatkuvasti pystyttävä vastaamaan Pohjois-Euroopan sotilaspoliittisen tilanteen vaatimuksiin. On myös muistettava, että mitä voimakkaampi armeija jollakin valtiolla tiedetään olevan, sitä haluttomampia muut ovat hyökkäämään sen kimppeen. Toisaalta taas tyhjiön luonnonla-

kien mukainen pyrkimys täytyä pätee myös sotilaallisiin tyhjiöihin. Rauha voidaan siis taata Suomessa nimenomaan täyttämällä puolueettomuutemme edellyttämä sotilaallinen valmius.

Kärsittyään ja kestätyään lu kemattomat sodat ja vainot Suomen kansa etsii rauhaa. Tämän hetken maailmassa paras keino estää maamme joutuminen taistelukentäksi on nähty olevan sopimuksilla turvattu puolueettomuus. Vapaan kansanvaltaisen yhteiskuntajärjestelmämme, joka suomalaisten enemmistön mielestä on paras tie kansakunnan kulkea, ja sen vaalimiseksi solmittujen

sitoumusten turvaamiseksi Suomi tarvitsee voimakkaita puolustusvoimia. Voidakseen elää rauhassa suomalaisten on varauduttava sotaan ja toteuttaakseen puolueettomuutensa oltava valmiita puolustautumaan tuntemattomissakin tilanteissa. Siksi tehtäviensä tasalla olevat puolustusvoimat kuuluvat Suomen puolueettomuuden ehdottomiin edellytyksiin.

MAANPUOLUSTUKSEN TUKI ry

P. Hesperiank. 15 A, 00260 Helsinki 26 Puh. 440471

Yhdistyksen tarkoituksena on taata Suomen Reserviupseeriliitto ry:n ja Reservin Aliupseerien Liitto ry:n toiminnan taloudellinen perusta. Siinä tarkoituksessa MPT ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja, harjoittaa erilaista myyntitoimintaa ja pitää yllä adressipalvelua!



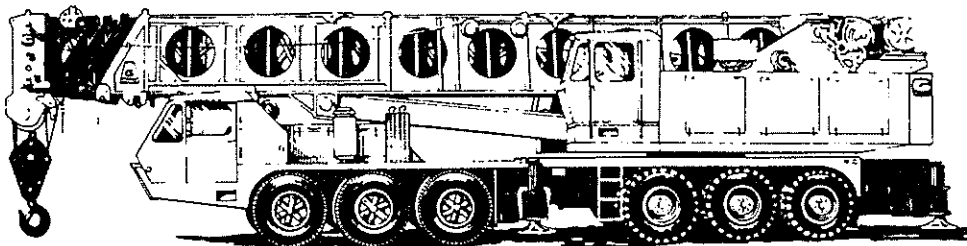
VIRKA- TYÖ- JA VAPAA-AJAN ASUSTEITA

VALTION PUKUTEHDAS

Aulangontie 1 • PL 8 • 13101 Hämeenlinna 10 • Puh. 917-28121



SUORITAMME NOSTOTÖITÄ täys hydraulisilla nostureilla



Edut:
Tehokas
Taloudellinen
Välittömästi
käyttökunnossa
Nostureissa
radiopuhelimet



KLAUS MÄNTYLÄ

HELSINKI 94 PUH. 303090 — 306060 VARIKKO 382828

TALMU OY

Hähkänä 24100 Salo 10
Puh. 924-65751



PIIKKIÖN OSUUSPANKKI

21500 PIIKKIÖ
☎ 921-725210 ja 726022
Johtaja suoraan ☎ 921-725080

SAROY SR-KAIUTINSARJA. Täydellisen HiFi-äänien puolesta.



Puh. 924-3705/Saroy-myynti
Oy Salon Radiolaatikko Ab
Paunankatu 3, 24130 Salo 13



KANKAANPÄÄN OSUUSPANKKI

38700 Kankaanpää
Asemakatu 9
Puh. 930-21515

VELJEKSET - SINTONEN

21450 Tarvasjoki
Puh. 921-767838



TUUSULAN SEUDUN
SÄHKÖLAITOS
04400 Järvenpää

KUUSAN MAANSIIRTO OY

45700 Kuusankoski Kiltatie
Puhelin 951-47402



TANU OY

Intiankatu 34 Hki
Puh. 90-791250



OY STOCKHAUS & CO AB
SF- 42700 Keuruu Finland

Insinööritoimisto SILTA JA TELINE OY

01900 Nurmijärvi kk.
Puh. 8749112

Oy Christian Bertel Ab

Simonkatu 10 D 00100 Helsinki 10
Puh. 90-602277

R E X -SUKSIVOITEET

Espoon Maanrakennus Ky Oiva Elg

01860 Perttula
Puh. 90-271640



YRITYSTAITO OY

Luotettava suomalainen liikkeenjohdon kon-
sulttitoimisto.
Puhelin 90-384956
YRITETÄÄNKÖ YHDESSÄ?



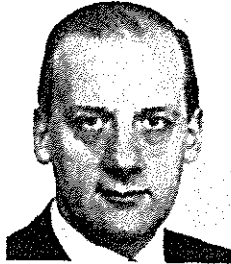
JÄRVENPÄÄN
LUKKO OY
Sibeliuksenk. 4
Järvenpää
puh. 2911295
Porvoonk. 4 Kerava
puh. 2941919



SUOMALAISIA KOMPASSEJA

02920 Espoo 92
puh. 90-847033

Ensimmäisen kadettikurssin oppilaiden sotilaallinen peruskoulutus



Backström, Åke O G

Pelkästään numerojärjestyksensä voimalla ensimmäinen kadettikurssi (KadK 1) on kautta aikojen ollut erikoisasemassa. Suuren yleisön keskuudessa se myös tunnetaan paremmin kuin mikään myöhempi kurssi ja sitä ja sen oppilaita on kuvattu niin kirjoissa kuin kirjoituksissa aina meidän päiviimme saakka. Kurssin alkamisesta on kulunut yli 60 vuotta ja vielä on 25 % sen oppilaista elossa. Hämmästyttävää lienee näin ollen todeta, että tämänkin kurssin kohdalla voidaan esittää tietoja, joita ei edes muiden kadettiupseerien keskuudessa yleisesti tunneta.

Kurssinsa historiikin kirjoittaja L R FRANCK sanoo kirjassaan "Första kadettkursen" mm. seuraavaa (s. 17): "...nu (kurssin alkaessa) följde namnupp-rop på oss sextio inskrivna kadetter... Sorgligt nog dog kadett Åke Schauman alldeles i början, och sju andra slutade sina studier vid Finska Kadettskolan, ett par i anledning av att de själva tyckte att det var för stor press och andra av att de blev mer eller mindre 'sparkade'. I deras ställe kom under den första månaden fyra andra elever. På det sättet var vid terminens slut den första kadettkursens elevantal femtiosex. Nästan alla nyblivna kadetter hade deltagit i frihetskriget, de flesta ända från början. Många hade blivit beforderade till reservofficerare redan under kriget, alla hade gått i någon krigsskola." Hiukan myöhemmin tekstissä (s. 28) hän toistaa: "Ett par kadetter hade fått sluta sina påbörjade studier. De hade icke ansetts lämpliga för officersskallet. Ett par hade även slutat på egen begäran. I deras ställe intogs nya elever. Dessa utsågs bland de sökande som icke haft vakanser genast i början."

Näistä vakansseista FRANCK mainitsee (s. 10), "... till denna första kurs föreskrev krigsministern (eversti K R WALDEN) att 'Fahnenjuncker'-kursens deltagare hade företräde, resten av vakanserna skulle besättas av officersaspiranter från Villmanstrands och Viborgs officersskolor, men en tiondedel eller sex man skulle få komma direkt från regementena i Helsingfors. Antalet elever i första kursen bestämdes till sextio." Miten tämä vaikutti kadettien majoitukseen selvittää FRANCK (s. 19) seuraavasti: "... steg åter kapten Palojärvi (kadettikompanian päällikkö) fram och indelade oss i grupper om femton man. En sådan grupp skulle bo tillsammans. Det fanns fyra stora boningsrum invid korridoren där vi stod (kurssin alkaessa). I stuga ett och två kom endast Fahnenjuncker att logera, i tre fanns blandat folk, där skulle jag bo, och i fyra var de flesta från Markovilla officersaspirantskola."

Yhteensä 60 oppilaasta oli 34 (56.7 %) Fahnenjunkerschulen, 12 (20.0 %) Viipurin upseerikokelaskurssin sekä 7 (11.7 %) Suomen tykistökoulun käyneitä, joten ulkopuolisia oli 7, FRANCKin mainitseman 6 sijasta. Fahnenjunkerschule toimi Haminassa, saksalaisen taistelukoulun (Kampfschule Fredrikshamn) osana, Suomen tykistökoulu oli siihen aikaan Lappeenrannassa.

Ilmeisesti nämä sotaministerin suositamat kurssit eivät kuitenkaan tuottaneet kauttaaltaan kaikkein parasta upseerainesta sillä kahdeksasta kurssinsa keskeyttäneestä oppilaasta (13.3 %) oli 6 Fahnenjunckeria (yksi Fahnenjuncker kuoli kersanttina, toinen vääpelinä, vaikka myöhemmin kävi Kadettikoulun

ulkopuolelta komennettuna) ja yksi Markovillalainen, yhden ollessa ulkopuolinen (joka sairastui kurssin alussa mutta palasi seuraavalle kurssille, jonka suoritti hyväksyttävästi). Heidän tilalleen tulleista oppilaista kuului 3 luokkaan "ulkopuolisia" mikä oli omiaan jossain määrin tasoittamaan voimasuhteita. Tupien vahvuudeksi tuli nyt 14 miestä mutta Fahnenjunckerit täyttivät jatkuvasti kaksi tupaa ja Markovillalaiset (melkein) yhden.

Omituista kyllä kaikki kadettimatrikelit vaikenevat näiden erojen ja eroittamisen (sekä uusien oppilaiden kurssille hyväksymisen) suhteen. Ainoa kurssinsa keskeyttäneistä mainitaan Å R SCHAUMAN, jonka isä oli Kadettikoulun ensimmäinen johtaja, eversti V R SCHAUMAN. Hän sairastui vakavasti heti kurssin alussa ja kuoli muutamaa kuukautta myöhemmin.

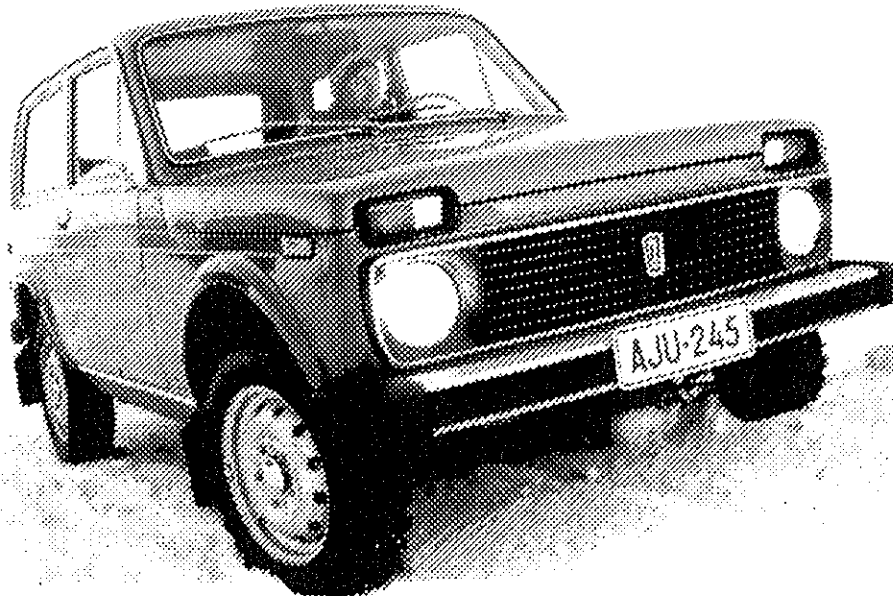
FRANCK väittää, aivan oikein, että joukossa oli useita oppilaita, jotka jo sodan aikana olivat saaneet ylennyksen reserviupseereiksi. Koko oppilasluvusta (64) neljä oli ylennetty upseeriksi ja 11 reserviupseeriksi (23.4 %) vuonna 1918. Kadetti SCHAUMAN ylennettiin ainoana kurssin aikana reservivänrikiksi 11/04 1919, kaksi viikkoa ennen eroamistaan.

FRANCKin väite siitä, että kaikki oppilaat olivat käyneet jonkin sotakoulun tai -kurssin on sekin melkein oikea sillä kaikista oppilaista ainoastaan neljä (6.3 %) oli sellaisia, jotka eivät ennen Kadettikoulun tuloa olleet käyneet mitään sotakoulua tai -kurssia. Muista oli yksi käynyt neljä koulua/kurssia, 3 kolme koulua/kurssia, 11 kaksi koulua/kurssia ja kokonaista 45 yhden koulun/kurssin.



**MAITO, JUUSTO, VOI
KOVAN KUNNON TOI!**

Talven voittaja: Lada Niva



Maahantuoja Oy Konela Ab
Herkkilantie 3
00210 Helsinki 21
Puh 6925171
Valtakunnallinen
myynti- ja huoltoverkosto

Ammatikseen vaikeissa olosuhteissa liikkuvalla Lada Niva on korvaamaton apu se on erittäin maastokelpoinen monikäyttöauto. Lada Niva on nelivetoinen, siinä on reilu maavara, maastopintaiset renkaat, alennusvaihteisto ja leveät raidevalit. Lisäksi siihen on asennettu voimanulosottolaite. Niva on suunniteltu nimenomaan tiettomien taipaleiden kulkuneuvoksi. Erillisjousitus tekee sillä ajamisen miellyttäväksi epätasaisessakin maastossa. Myös nopeassa kaupunki- ja maantieajossa Niva liikkuu joustavasti. Siinä yhdistyvät taroituksenmukaisesti maastokelpoisuus, henkilöauton hyvät ajo-ominaisuudet ja farmarimallin kuljetuskapasiteetti.

Viipurin Suomalainen lyseo kadettikoulun täydentäjänä

Upseeriston keskuudessa on joskus leikkimielellä puhuttu Jyväskylän lyseon kaudesta, Sortavalan lyseon ajasta ja samassa hengessä myös Viipurin Suomalaisesta lyseosta. "Ei niin pientä leikkiä, ettei totta toinen puoli" sanonta pitäänee tässäkin paikkansa, sillä eräiden oppikoulujen ja koulupaikkakuntien osuus kadettiupseeriston lähtökohtana nousee huomattavasti yleisen keskitason yläpuolelle. Tämä koskee yleisesti viipurilaisia oppikouluja ja niistä erityisesti Suomalaista lyseoä.

Seuraavassa tarkastellaan ehdottomaan tarkkuuteen pyrkimättä koulusta vuoteen 1942 ylioppilaaksi tulleita tai 7/8 todistuksen suorittaneita ja kadettikursseja 1—26 sekä vastaavia merikadettikursseja. Muihin kouluihin siirtyneiden ja edelleen Kadettikouluun hakeutuneiden melkoista joukkoa ei ole otettu huomioon.

Kadettikoulu ja Merisotakoulu saivat Viipurin Suomalaisesta lyseosta yhteensä 110 upseeriksi valmistunutta kadettia. Tienavaajana oli 2. kurssin kadetti Pertti Heimolainen. Hän tuli ylioppilaaksi v. 1914 ja osallistui Vapaussootaan ja viettää nyt virkeitä eläkevuosia kenttätykistöeverstinä.

1920-luvulla valmistuneista hakeutui vuotta kohden 1—3 oppilasta Kadettikouluun, mutta seuraavalla vuosikymmenellä tapahtui tasaista nousua. Vuosittain antautui upseerin uralle 5—10 oppilasta; korkein luku saavutettiin v.

1938, jolloin ylioppilaista peräti 14 valmistui upseeriksi. Prosentuaalisesta osuudesta kadettikursseilla mainittakoon seuraavat luvut: 16. kurssilla 6,6 %, 19. kurssilla 10,8 %, 22. kurssilla 9,2 % ja huippu 11,3 % 23. kurssilla.

Upseerinuran suosion kasvamiseen lienee monia syitä. Suojeluskunnissa saatu alkukoulutus alkoi tehokkaasti vaikuttaa vasta 1930-luvulla. Saman vuosikymmenen alkuvuosille langennut pula-aika pani myös monen harkitsemaan halvinta opiskelumuotoa. Sotaväki ei tuohon aikaan tehnyt aktiivista propagandaa itsestään. Viipuri oli kuitenkin maamme suurin varuskunta, jossa oli kaikki aselajit laivastoa ja ratsuväkeä lukuunottamatta edustettuna.

Sotaväki oli kuvassa mukana sekä kouluaikana että kesälomalla. Olihan koulun naapurinakin suuri keskuskasarmien alue. Kun oppilaat tulivat aamulla kouluun, niin Karjalan kaartin osastot marssivat harjoituksiin. Ruokatunnilla tai iltaisin joku entinen lyseolainen mainosti tietämättään ammittiaan asepuvullaan Pursiaisen kahvilassa tai Torkkelin puistossa. Eri aselajien suositteisuus näkyy seuraavista luvuista: jalkaväki 40, kenttätykistö 18, rannikotykistö 12, lentojoukot 9, ilmatorjunta 9, ratsuväki, viesti ja huolto kukin 5, pioneirit ja laivasto kumpikin 3.

Käydyissä sodissa koulun entiset oppilaat antoivat raskaan uhrin; sankaritauluissa on 310 nimeä, näiden joukossa

16 kadettiupseeria.

Kaksi koulun entistä oppilasta, Ahti Vuorensola ja Martti Juho Miettinen, palkittiin ansioistaan Mannerheimristillä. Rauhan ajan virkauralla on kenraalien arvoluokkaan yltänyt 8, evers-tiksi 15 ja kommodoriksi 2 koulusta ylioppilaaksi valmistunutta.

Viipurin Suomalainen lyseo oli aikanaan maamme suurin poikakoulu. Sen panos Kadettikoulun täydentäjänä vastaa hyvin tätä asemaa; tulihan koulusta itsenäisyytemme kahden ensimmäisen vuosikymmenen aikana yli yhden kadettikurssin verran aktiiviupseereita. Tässä yhteydessä ei voida jättää mainitsematta muiden viipurilaisten oppikoulujen suurta osuutta: Realikoulu 70, Kalassilinen lyseo 35, Ruotsalainen lyseo 13, Vanha yhteiskoulu 10 ja Uusi yhteiskoulu 9 kadettiupseeria. Kokonaislukumäärä n 250 eli runsaat 10 % vastaavan ajankohdan koko kadettiupseeristosta on vakuuttava todiste karjalaisen nuorison maanpuolustushengestä ja isänmaanrakkaudesta.

Viipurin koulut ovat taakse jäänyttä elämää. Viimeisetkin viipurilaiset ylioppilaat ovat siirtymässä aktiivisista osista syrjään. Taakse jäänyttä on myös koko silloinen koulujärjestelmä ja sen perinteet. Tulevaisuus näyttää, pystyykö nykyinen koulujärjestelmä vastaaviin tai parempiin suorituksiin. Toivottavasti.

Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadetti- säätiön toiminta vuonna 1979

Säätiön avustustoiminta on perustunut 6.1.1979 vahvistettuihin sääntöihin, joiden 2.§:n mukaisesti: "Säätiön tarkoituksena on avustaa taloudellisesti vaikeaan asemaan jääneen Kadettikunta r.y:n kuolleen jäsenen lähimpiä omaisia raha-avustuksella mahdollisimman pian kuolemantapauksen sattuessa.

Säätiö voi avustaa myös taloudellisiin vaikeuksiin joutuneita maan vakinaisen väen upseerikoulujen kadettiosaston käyneitä upseereita sekä heidän omaisia".

Vuoden 1979 aikana on kuollut 40 Kadettikunta ry:n jäsentä, joista 9 tapauksessa on jätetty säätiölle avustushakemus. Edelliseltä vuodelta on käsitelty 5 avustushakemusta v 1979 puolella, joihin hakemuksia on ollut yhteensä 14. Näistä neljälle on myönnetty avustus em sääntöjen 2.§:n 1.momentin perusteella. Edellä mainittuihin neljään avustukseen on v 1979 käytetty 5.500 mk, suurimman avustuksen oltua 2.000 mk.

Säätiön sääntömuutoksesta v 1976 lähtien käytettyjen harkintaperusteiden mukaisia avustustarpeita on kuluneena vuotena esiintynyt poikkeuksellisen vähän. Tämän vuoksi syntyneellä ylijäämällä on voitu parantaa säätiön toimintamahdollisuuksia vastaisen varalle.

Säätiön sihteeri

Komentaja R Waris

RAHASTOT

Everstiluutnantti Ville
Rajakaltion Maanpuolustus-
rahastolle 10.000 markan
lahjoitus

Everstiluutnantti Ville Rajakaltio lahjoitti vuonna 1976 Kadettikunnalle 50.000 markkaa, jolla perustettiin hänen nimeään kannattava rahasto. Sääntöjen mukaan pääosa (80 %) sen tuotosta käytetään Kadettikunnan maanpuolustusaatteelliseen työhön ja osalla (20 %) kasvatetaan pääomaa.

Everstiluutnantti Rajakaltio lahjoitti viime vuonna rahastolle 10.000 mk ja on nyt jälleen tehnyt 10.000 markan lisälahjoituksen, josta Kadettikunta esittää hänelle kunnioittavat kiitokset.

HALLITUS

Korjauksia merkkipäivä- luetteloon v 1980

Merkkipäiväluetteloon on tullut valittavasti ainakin seuraavia virheellisiä tietoja (korjattu tieto vahvemalla):
80 v Wrede, Wilhelm Otto komkapt evp
1. mek 18.1.80 (eikä 8.1.80)
75 v Grönholm, Hakon Arthur Säteri
kom evp 3. mek 4.4.80 (eikä 85 v)
75 v Siren, Sven-Erik evl evp 11. k on
kuollut v 1973
50 v Hirvisalo, Olli Juhani evl evp 37.
k 22.1.80 (eikä maj)
Toimisto pahoittelee tapahtuneita erehdyksiä.

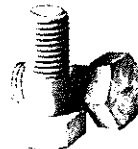
Toiminnanjohtaja

TUKIMAKSU

Omatoimisen rahoitusosuuden lisäämispyrkimyksistä huolimatta joudutaan edelleen varsin huomattava osa Kadettikunnan menoista kattamaan tukimaksuilla ja apurahoilla. Tästä syystä Kylkiraudan N:o 1/80 mukana on kortti "Tukimaksu Kadettikunnan maanpuolustusaatteellisen työn hyväksi", jota mahdollisimman monen toivotaan käyttävän sopivaksi katsomallaan rahamäärällä.

TOIMINNANJOHTAJA

Kuumasinkitys siirtää korroosion historiaan.



Suomessa ruostuu metalleja vuosittain noin 1,5 miljardin markan arvosta. Turhaan. Kuumasinkityksen suomalainen asiantuntija Aurajoki Oy siirtää korroosio-ongelmat historiaan. Kuumasinkitys saa teräspinnat kestämaan vuosikymmeniä vaikeissakin olosuhteissa lähes muuttumattomina. Suojaamme kaikenkokoisia metallisia pikupulteista raskaisiin rakennelmiin edullisesti ja nopeasti. Kuljetuspalvelu.



Ruosteetonta huomista

AURAJOKI OY

21380 Aura 50100 Mikkeli
puh. 921-760 400 puh. 955-10400

KIRJAT

Tauno Kuosa
A. F. AIRO
Legenda jo eläessään
WSOY

Eversti Tauno Kuosa on koonnut merkittävän dokumentin Suomen sodista. Hän tarkastelee teoksessaan taisteluita ja yleensä sotia melko pitkälle Päämajan näkökulmasta, mitä meillä ei ole kovinkaan paljoa harrastettu. Kirja on tarkoitettu lähinnä ammattimiehille, mitä osoittaa runsaat joukkojen lyhenneet ja joskus liiksikin taustatietoutta vaativat viittaukset.

Jos lukija kuitenkin tarttuu kirjaan tai hankkii sen nimen takia, niin siinä hän kohtaa melkoisen pettymyksen. Kirja ei kerro Airosta juuri enempää kuin päämajan historia. Vaikka kenraali onkin julkaissut asekatkenta- ja pidätyksestään oman kirjan, niin silti asian sivuuttaminen runsaalla kahdella sivulla ei tunnu oikein luonteelta. Samoin kansanedustajakaudesta olisi mielellään kuullut jotain.

Vaikka "legenda jo eläessään" -sarja onkin muodoltaan kaavoihin kangistumaton — mm Eino Leino kokonaan Pentti Saarikosken runoa, vieläpä huonoa sellaista — niin tämä kirja on väärässä sarjassa.

A.F. Airo — legenda jo eläessään on muuten hyvä ja luettava teos.

MSi

Kuului jyske tykkien...
eli vaasalainen Wuoriston patteristo jatkosodassa
Toimituskunta (eri kirjoittajia)

Kirja on kesällä 1941 Vaasassa perustetun II/KTR 10:n historiikki jatkosodan taisteluissa. Se on omistettu koko sodan ajan patteriston komentajana toimineen majuri Arvo Wuoriston muistolle. Parempaa muistomerkkiä komentaja tuskin voi itselleen toivoakaan. Mainittakoon, että puolustusvoimien rauhan kannalle saattamisjärjestelyissä Wuoristo vapautettiin — monen muun tapaan — vakinaisesta palveluksesta ja siirrettiin reserviin 6.11.1944. Hän sai asiasta kuitenkin tiedon vasta 23.11. johtaen siihen asti patteristoa, mm sen kuljetuksen Haminasta Vaasaan.

Kirja koostuu lähes toisiinsa liittymättömistä luvuista, joiden otsikot kertovat sisällön: esim. Patteriston taisteluvaiheet vuosina 1941-1944, Ilmakosken taistelu, Aliupseerina Wuoriston patteristossa, Tilantekijän muistoja ja muistiinpanoja, Sotatuomarina Karjalan kannaksella, Poimintoja päiväkäskyistä jne.

Erityisesti kirjan kuvitus on arvokas, sillä kuvat on saatu patteriston riveissä taistelleilta sotilailta, joten ne ovat ennen julkaisemattomia suurimmaksi osaksi.

"Kuului jyske tykkien..." on juuri sitä sotahistoriaa, mitä tulisi vielä koota niin kauan kun mukana olleilta on mahdollisuus saada sellaista tietoa, mitä ei varsinaisesti ole kirjattu paperille. Kirjan toimituskunta on tehnyt merkittävän työn ja pitänyt siinä suhteessa jalat maassa, etteivät kustannuksetkaan varmasti ole nousseet kovin korkeiksi. Teos on nimittäin painettu Vaasan Höyrymöllyn omatarvepainossa.

MSi

Henrik Tikkanen
VIIMEINEN SANKARI
WSOY

Henrik Tikkanen on mies, joka osaa kirjoittaa, piirtää ja herättää kohua. "Viimeinen sankari" ei tässä mielessä ole lainkaan poikkeus. Kirjan juoni, sotamies Vihtori Käppärän jääminen vahingossa vartiopaikalleen sodan päättyessä hoitaa tunnontarkasti tehtäviään, on tosiaan herkullinen. Mutta Tikkanen kääntää normaalin idean lähes pääläelleen ja heittää kirveitään melkein päälle kaikkialle tämän maailmanmenon ja yhteiskunnan päälle.

Viisikymmentä ensimmäistä sivua lukija tavailee hieman sekavassa mielentilassa. Siinä ei oikein tiedä, itkeäkö vai nauraa. Tuntuu kuin kaikkia pyhiä asioita häväistäisiin tai pidettäisiin ainakin pilkkana. Mutta se on Tikkanen tyylitapaa antaa vauhtia kerronnalleen. Siihen totut-

tuaan lukija ei voi laskea kirjaa ennen loppua käsistään.

Se on kyllä selvä, että tosikkojen ei kannata kirjaan tarttua. Siitä tulee vain vatsahaava tai tarve kirjoittaa yleisön osastoon. Muille voidaan suositella poikkeusta.

MSi

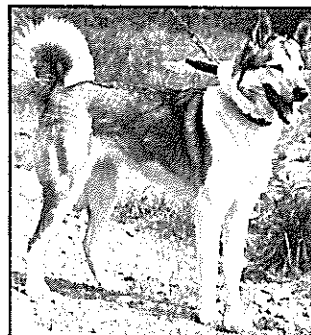
Itse asiasta kuultuna-
sarja
K.A. FAGERHOLM
ARVO HAUTALA
EDVIN LAINE
L.A. PUNTILA
WSOY

Itse asiassa kuultuna-sarja on saman nimisen televisiosarjan kirjallinen ilmaisu. Televisiossa sarja oli mielenkiintoinen ja keskustelua herättävä. Ärsykeitä saatiin esiin sekä puolesta että vastaan. Ammattitaitoiset toimittajat pääosin osasi asiasta.

Mutta kun homma on pantu paperille, hohto on hävinnyt. Jälkilämmityksen maku on mitä ilmeisin.

Jostain kumman syystä kustannusyhtiöt ovat innostuneet tekemään kirjoja suosituista televisio-ohjelmista, kun kaiken järjen mukaan pitäisi olla juuri päinvastoin. Kun lisäksi vajaan 90 sivussa on noin 25 sivua kuvia ja kun tekstikin on harvassa kuin piit Mutikaisen harvassa, niin ei ihme että opukset lukee vajaan puolessa tunnissa. Jos otetaan tämä taustaksi ja hämmästellään yhden kirjan hintaa — 37 markkaa (luitte aivan oikein = kolmekymmentäseitsemän markkaa) — niin kyllä kuluttajaa on petetty!

MSi



Itä-Siperianlaika

- Suomen pystykorvat
- Karjalan karhukoirat
- Lapin porokoirat
- Pohjanpystykorvat
- Pitkäkarvaiset lapinkoirat
- Itä- ja Länsi-Siperian laikat
- Keski-Aasian susikoirat
- Etelä-Venäjän susikoirat
- kaukaasian susikoirat
- Venäjän ajokoirat

MATTI KUIVILA

99600 Sodankylä Puh. 993-11113

Oy Laivateollisuus Ab

Pansio
20100 Turku 10
Puh. 921-401444



KUN ON KYSYMYS ASKARTELU- TARVIKKEISTA

ja niiden hankinnasta
kannattaa tutustua liikkeemme
laajaan tuotevalikoimaan.

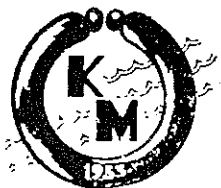
Askartelukeskus Oy

Mikonkatu 8 Hki 10 puh. 661956

MONO OY

Laatikkotehtaankatu 2
Lahti

KUN MAKKARAN KAKSI PÄÄTÄ PITÄÄ
VÄLISSÄÄN **KM**-TUOTTEITA ON KYSY-
MYKSESSÄ MAKKARA MIKÄ MAISTUU.



KYMEN MAKKARA OY

45720 Kuusankoski 2
Puh. 951-491441

MYLLYKOSKI OY

Myllykoski
Puh. 951-56421

KAINUUN SANOMAT

— Kainuun ykköslehti

KIINTEISTÖVÄKI!

Tutustukaa kiinteistöalan palvelukeskukseen.



HELSINGIN SEUDUN TALOKESKUS OY

Annankatu 24, 00120 Helsinki 12 Puhelin 649 326.

Toimistomme ja kiinteistötarvikenäyttelymme on avoinna
ma-pe klo 8.30 - 16.30.

SINUNKIN VERESI
VOI PELASTAA
IHMISHENGEN

PIENELLÄ VAIVALLA
HYVÄ MIELI

SUOMEN
PUNAISEN RISTIN
VERIPALVELU



KADETTIKURSSIEN KUULUMISIA

27. kadettikurssi 35 vuotta

27. kadettikurssi päättyi 19.6.1944 dramaattisissa olosuhteissa. Venäläisten suurhyökkäyksen alkaessa oli kurssi Karjalan kannaksella suorittamassa ohjelman mukaiseen kenttätyöviikkoon sisältyviä taisteluasemien rakennustöitä VT-linjalla.

Jo aikaisemmin hyväksi todetun käytännön mukaisesti oli vuosijuhlan vietto siirretty syksyyn ja sen mukaisesti vietettiin 35-vuotisjuhlaa perinteellisin menoin 16.11.1979 Helsingissä.

Meitä oli yli 40 harmaantuvaa kadettiveljeä, jotka kylmänä marraskuun päivänä kokoonnuimme Hietaniemeen aloittaaksemme juhlapäivämme vieton seppeleen laskulla Ylipäällikkömmme hautakummulle ja sankariristille. Marssi ja seremoniat suoritettiin Mauri Mäkelän johtaessa lähes entisellä taidolla. Kadettiväpelimme Veikko Virkkusen puhe vei meidät 35 vuoden takaisin muistoihin, jotka meille itse kullekin ja koko kansakunnalle olivat kohtalon aikoja.

Kadettikoulun pääoven edessä otettiin asiaan kuuluva kurssikuva ja sen jälkeen ryhmityimme sankaritaulujen äärelle muistaen läheisesti niitä 28:aa kadettiveljeämme, jotka kesän 1944 ankarissa taisteluissa uhrasivat henkensä Isänmaan ja kansakunnan puolesta. Muistosanat esitti satuttavasti Yrjö Massa.

"Kentätalounas" nautittiin Kadettikoulun ruokalassa. Äänekäs puheensorina



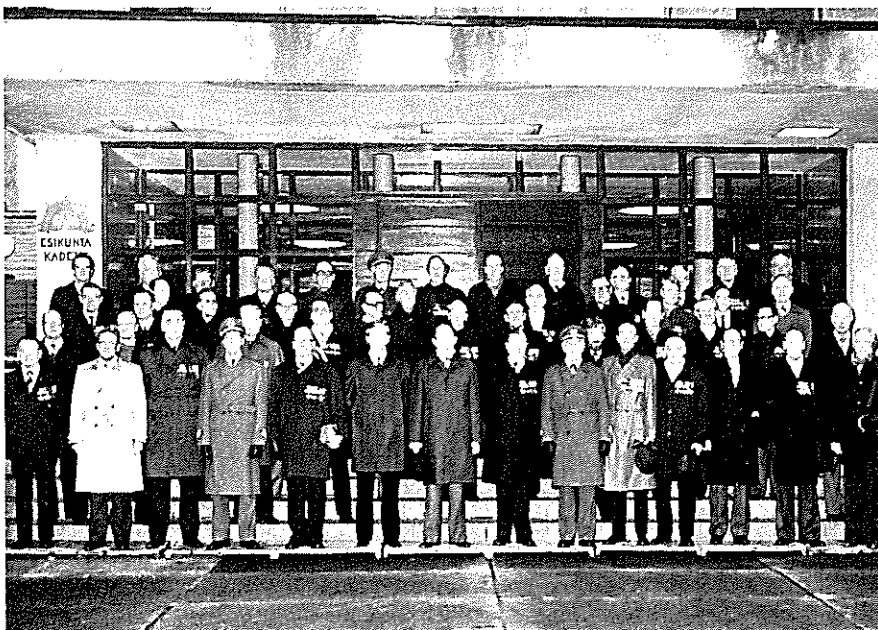
täytti salin ja sen keskeytti vain kerran huuto: "Pyydän herroja ruokaillaan kuuntelemaan!" — Juhlasalissa kuulimme kadettiveljemme Juhani Ruudun "jälkikasvun" kapteeni Kalle Ruudun erinomainen selvitys tämän päivän Kadettikoulusta. Seuranneen kurssikokouksen aikana teimme kaksi merkittävää päätöstä. Ensimmäinen koski kurssimme v 1965 perustamaa kunniapalkintoa "Kouluttajan kiikaria", joka vuosittain on annettu kurssin päättyessä sille maavoimien upseeriksi nimitettävälle kadetille, joka kurssin aikana on saavuttanut parhaan arvosanan kouluttamistaidossa. Omien sodan ajan raskaitten

kokemusten pohjalta olemme vakuutuneita siitä, että korkea koulutustaso ja siihen liittyvä henkinen panos ovat ratkaisevia tekijöitä joukon menestykselliselle toiminnalle. Kouluttajan ja kasvattajan taito kuuluu upseerin perusvaatimuksiin ja kadettiupseerien tulee olla tässä tiennäyttäjinä. Varmistaaksemme palkinnon antamisen myöskin tulevaisuudessa päätimme perustaa stipendiraaston, jonka tuotto käytetään palkinnon hankkimiseen. — Hyvä alkupääoma rahastolle kerättiinkin jo tässä tilaisuudessa. Toinen päätös koski vuosittaista kokoontumista "herralounaalle", jonka mukaisesti tapaamme vatedes marraskuun toisena maanantaina — ensimmäisen kerran 10.11.1980 klo 12.00 Katanokan Kasinolla.

Saunominen Kadettikoulun muistorikkaassa saunassa — olihan se "Sodan kiirastulen" varsinainen näytämö simpupyönämme — päätti päivätalouden. Illalla olimmekin sitten satalukuisena joukkona viettämässä iltajuhlaa Katanokan Kasinolla. Perinteiden isän Pentti Rautsin toivotettua meidät daameinemme tervetulleiksi järjestäydymme joukkueittain pöytiin. Illallinen, kurssimme babyn Olli Kaarnakarin puhe naisille Kalle Kuosan muistemat kadettiajaltamme, Ilmo Haarion laulesitykset sekä luonnollisesti tanssi sisältyivät illan ohjelmaan.

Kurssijuhlamme onnistui erinomaisen hyvin. Kaikissa tilaisuuksissa vallitsi iloinen, veljellinen ja lämmin ilmapiiri. — Viiden vuoden kuluttua tapaamme kurssimme 40-vuotisjuhlan merkeissä!

Kalle Kuosa





53. kadettikurssi 10 vuotta

Kokoonnuimme maaliskuun viimeisenä päivänä 1979 Kadettikoululle. Kuulumisten vaihtamisen jälkeen laskimme seppelleen kaatuneiden muistotalulle

kurssivääpelimme johdolla. Kokkareiden ja kahvitarjoilun jälkeen verestimme muistojamme tutustuen koulun tiloihin. Kurssimme aikana avattu kellaritila oli myös kiertokäyntimme kohteena.

Päivän hämärtyessä aloitimme kurssiristeilyn Tukholmaan. Ikimuistettavan illan ja yön jälkeen valmistauduimme

kiertoajelulle. Kallea ja Sylviaa emme tavanneet linnassa, mutta muuta ohjelmaa riitti. Paluumatkan jälkeen uljas joukkomme hajaantui mutta vain viideksi vuodeksi. Silloin myös "Zorro" ratsastaa kanssamme.

Kadetti nro 5271

18. kadettikurssilta lahjoitus Vanhojen Kaadereiden Maanpuo- lustusrahastolle

18. kadettikurssi keräsi keskuudestaan 1.625 markkaa ja lahjoitti sen "Vanhojen Kaadereiden Maanpuolustusrahastolle", joka on perustettu tukemaan Kadettikunnan maanpuolustus-
aatteellista työtä.

Kadettikunnan hallitus rahaston hoitokuntana esittää kunnioittavat kiitokset 18. kadettikurssille tästä lahjoituksesta.

Kuvassa oikealta 18. kadettikurssin edustajat maj Heikki Huttunen ja evl Urho Rautiainen luovuttamassa kurssikokouksessaan koottua 1.625 markan rahalahjoitusta Vanhojen Kaadereiden Maanpuolustusrahastolle. Vastaanottajina Kadettikunnan hallituksen jäsenet maj Kari Norkola ja evl Antero Maunula sekä toiminnanjohtaja kom Reino Waris.



Kuvassa oikealta 18. kadettikurssin edustajat maj Heikki Huttunen ja evl Urho Rautiainen luovuttamassa kurssikokouksessaan koottua 1.625 markan rahalahjoitusta Vanhojen Kaadereiden Maanpuolustusrahastolle. Vastaanottajina Kadettikunnan hallituksen jäsenet maj Kari Norkola ja evl Antero Maunula sekä toiminnanjohtaja kom Reino Waris.

KYLKIRAUTA

HYVÄ
KALUSTEKAUPPA!
A. MUSAKKA
TEHTAANTIE 10 KEURUU PUH. 20282

23. kadettikurssilta lahjoitus kenraaliluutnantti Kauko Pöyhösen Stipendirahastolle

Kurssikokouksessaan 11.1.1980 23. kadettikurssi lahjoitti keskuudestaan keräämänsä 2.500 markkaa "Kenraaliluutnantti Kauko Pöyhösen Stipendirahastolle", joka on perustettu vuonna 1974 rouva Maire Pöyhösen lahjoittamista varoista. Rahaston tarkoituksena on stipendillä palkita sellaisia Kadettikunta r.y:n jäseniä, jotka ovat ansiokkaasti toimineet Kadettikunta r.y:n tarkoitusten perien hyväksi.

Ote lahjakirjeestä: "23. kadettikurssi valmistui viimeisenä kurssina Munkkiniemen kadettikoulusta talvisodan aikana 31.12.1939. Kokoontuessaan viettämään valmistumisensa 40-vuotisjuhlaa 23. kadettikurssi on päättänyt luovuttaa keskuudestaan keräämänsä kaksituhattaviisisataa (2.500) markkaa Kadettikunnalle "Kenraaliluutnantti Kauko Pöyhösen Stipendirahaston" sääntöjen mukaan käytettäväksi.

Kauko Pöyhönen oli oppilaana 23. kadettikurssilla".

Kadettikunnan hallitus rahaston hoitokuntana esittää kunnioittavat kiitokset 23. kadettikurssille tästä arvokkaasta lahjoituksesta.

HALLITUS

Tietoja Adolf Ehrnroothista

Olen saanut kenrl Adolf Ehrnroothilta luvan koota hänen elämänsä ja toimintaansa liittyvää aineistoa. Pyydän kaikkia niitä, joilla on muistikuvia erilaisista tapahtumista, mitkä liittyvät Adolf Ehrnroothiin antamaan tietonsa käytettäväkseni. Pienetkin tiedot ovat tarpeellisia, mutta erityisesti olisi kiinnostunut johtamistavasta, alaisten käsittelystä, taktisista ratkaisuista ja "psykologisista oivalluksista".

Kadettiveljien apuun luottaen
Evl Martti Sinerma
Tammahaantie 2 E 43
02720 Espoo 72

VIIME NUMEROSSA

Viime numerossa olleen Meklarin palkinan otsikosta "Talvi- ja rottasotaa" ovat jotkut jäsenet pahottaneet mielensä. Toimitus valittaa otsikoinnissa satunutta kömmähdystä. Tarkkaavainen lukija kyllä havaitsi, että jutussa ei ollut näillä kahdella asialla mitään tekemistä toistensa kanssa.

Kylkikraudan toimitus

SOMOPURISTE OY

Suutarilan teollisuusalue
Tapulikaupungintie 6 Hki 75
vaihde 360028
Toim.joht. Jaala kotiin 721701

Suorittaa: Levyjen profilointia ja leikkauksia ym. alan työtä

Leipomo J. W. Virtanen Oy

Kasarmikatu 4 Helsinki 14
Puh. 636854

Tervetuloa tutustumaan hyvin tuotteisiimme.

NAANTALIN KAUPUNGIN SÄHKÖLAITOS

21100 Naantali

TURUN VARTIOKESKUS OY

— HÄLYTYSPALVELU —

Tuureporinkatu 14 B 20 20100 Turku 10
Puh. 921-336555
Hälytyspuhelin 21900

YIT OY YLEINEN INSINÖÖRITOIMISTO

Ratamestarinkatu 12
00520 Helsinki 52
Puh. 90-15051

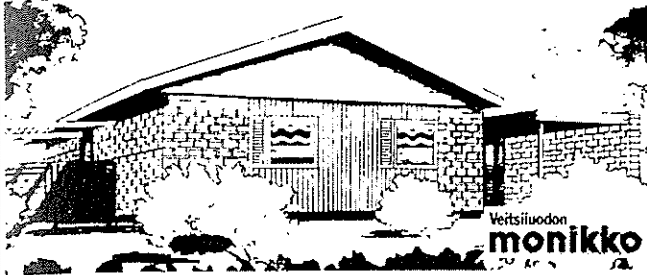


TYRVÄÄN MANTA

waimo kun sairaita parantaa.

Perinnekilpailujen moninkertaisen voittajan Antti Nummenkirja maamme kuuluisimmasta kansanparantajasta. Hinta sid. 35,- nid. 25,-

Suoraan TYRVÄÄN SANOMAT
kustantajalta. P1 21, 38201 Vammala, puh. 932-2841

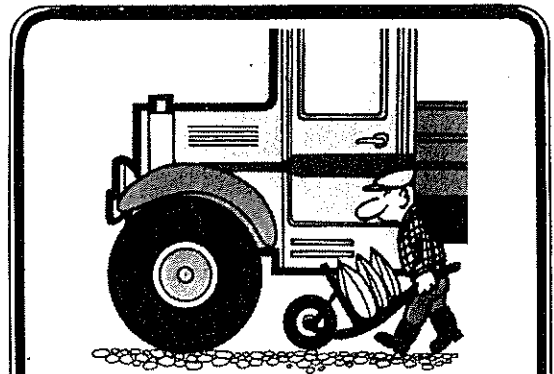


Valitse taloksesi lämmin Veitsiluodon Monikko.

Monikko on lämmin talojärjestelmä, jonka kymmenistä tyypeistä, kattoratkaisuista ja seinämateriaaleista saat juuri mieleisesi talon. Satoja Monikko-taloja on pystytetty napapiirin tuntumassa, missä vuoden keskilämpö on Suomen alhaisin. Myös Jaämeren rannikolla Monikko-taloissa asuu mukavasti tyytyväisiä ihmisiä. Tuoteohjelmaamme kuuluu myös rivi- ja paritaloja, jotka suunnitellaan asiakkaan tontin ja toiveiden mukaisiksi. Tilaa ilmainen kolmen esitteen tietopaketti, jossa on satakunta värikuvaa ja tarkat tiedot Monikko-järjestelmästä.



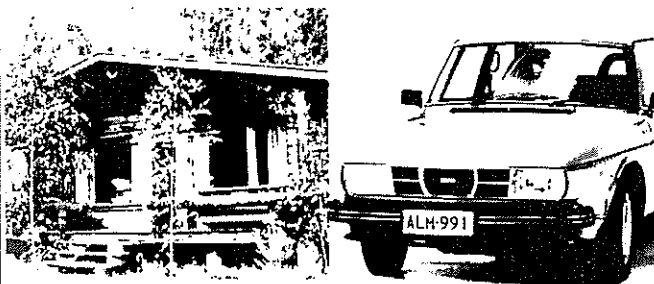
Veitsiluoto Osakeyhtiö
Talotehdas
94800 Kemi 80



**Suurten
ja
pienien
yritysten
työeläkkeet hoitaa
Ilmarinen**

Eläkevakuutusosakeyhtiö
ILMARINEN
Eerikinkatu 41 • 00180 Helsinki 18

Säästöpankin Tasaerätilillä saat sen paljon nopeammin.



Tasaerätili takaa toisen puolen käteistä omien säästöjesi jatkoksi.

Jos joka tapauksessa joudut säästämään, sinun kannattaa säästää Tasaerätilille.

Avaat säästöpankissa erillisen Tasaerätilin, jolle säästät kuukausittain haluamasi summan. Kun oma osasi on koossa, saat loput lainana. Ja pääset tekemään käteiskaupat heti.



SÄÄSTÖPANKKI
Tervetuloa kanta-asiakkaaksi.

Suomalainen liima
suomalaisessa puussa
ja pitävästi kotiinpäin



P

E PRIHA OY

HAMINA

Myynti puh. 952-44000 tai telex 5425 priha sf



K A D E T T I K U N T A r. y.

PUNAVUORENKATU 14 B 32, 00150 HELSINKI 15 ☎ 665137 JA 665739 ☎ 7091



HALLITUS

Puheenjohtaja kenrl J. Pajula
Vara " maj P. Heinrichs

OSOITE

ESS1E, PL 156, 13101 HML 10
SOK, PL 460, 00101 HKI 10

PUHELIN

917-25631
90-650611

VALTUUSKUNTA

Puheenjohtaja kenrl E. Setälä

Porint. 2 D 47, 00350 HKI 35

90-551728

TOIMISTO

Toiminnanjoht kom R. Waris
Toimistonhoit rva M. Lehtinen

Punavuorenk. 14 B 32, 00150 HKI 15

90-665137
90-665739

KADETTIPIIRI SIHTEERI (pj +)

OSOITE

PUHELIN

| | | | | |
|--------------------------|------|-------------------|---------------------------------------|------------|
| Helsinki | kapt | J Nousiainen | EsikK, PL 11, 00861 HKI 86 | 90-6860312 |
| Itä-Uusimaa | maj | J Hannila +) | TaistK, PL 5, 04401 Järvenpää | 90-251161 |
| Lahti | ltn | I Määttänen | HKoulK 15700 Lahti 70 | 918-40811 |
| Hämeenlinna | ylil | A Uutinen | JPsto, PL 156, 13101 HML 10 | 917-25631 |
| L-Uusimaa | ylil | P Alhovaara | UudPr, PL 5, 10641 Dragsvik | 911-13760 |
| Riihimäki | ltn | T Kalliola | Varuskunta 165/12 11310 RMK 31 | 914-35071 |
| Turku | maj | A Vehviläinen | Kaivok 12, 20520 Turku 52 | 921-442333 |
| Niinisalo | kapt | P Ruotsalainen +) | YK-KoulK, PL 5, 38841 Niinisalo | 930-36050 |
| Säkylä | ltn | H Sahlstein | 26 C 12, 27910 Huovinrinne | 938-70200 |
| Pirkka-Häme | kapt | J Kuusela | SatLsto, PL 31, 33701 TRE 70 | 931-620200 |
| Keski-Suomi | kapt | K Hämäläinen | Tyypälänt 11 B 8, 40250 JKL 25 | 941-211311 |
| Kouvola | ltn | V Lillberg | Varusk. Pilvilinna D 41, 45100 KVL 10 | 951-21161 |
| E-Karjala | kapt | P Ailio | PO, PL 5, 53601 LPR 60 | 953-12900 |
| Mikkeli | kapt | Y Vehviläinen | MikSpE, PL 57, 50101 Mikkeli 10 | 955-10777 |
| Savonlinna | maj | J Innanen | SavlSpE, PL 12, 57101 SNL 10 | 957-22704 |
| Hamina | ltn | E Lauri | Sibeliusk 1b A 6, 49400 Hamina | 952-43020 |
| Kuopio | kapt | P Hämäläinen | KuoSpE, PL 146, 70101 Kuopio 10 | 971-222422 |
| Joensuu | kapt | E Lehtinen | KarJP, PL 5, 80791 Kontioranta | 973-73264 |
| Vaasa | ylil | H Ahonen | Raastuvank 46, 65100 Vaasa 10 | |
| Seinäjoki | ylil | L Loikkanen | IlmaSK, PL 5, 62201 Kauhava | 964-80500 |
| Kokkola | maj | E Hyypä | Hiekkak 20, 67100 Kokkola 10 | |
| Oulu | ylil | M Miettinen | Hiukkavaara 5 A 6, 90650 Oulu 65 | |
| Kainuu | ltn | T Kotala | Rak 5 E 29, 87600 Kajaani 60 | 986-25751 |
| Lappi | ltn | J Vaaramo | Varuskunta, 99600 Sodankylä | 99363 |
| Kadetti- oppilaskunta | kad | H Forsman | KadK, PL 7, 00861 HKI 86 | 90-68601 |

KADETTIKUNTA R.Y.:N VUOSIKOKOUS

lauantaina 15.3.1980 Lappeenrannassa, Päälystööpistossa

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 12.§:ssä mainitut asiat ja toiminnan suuntaviivat 1980-luvulle.

Ohjelma

klo 10.00 Valtuuskunnan kokous
12.30 Vuosikokouslounas
13.30 Vuosikokous
Valtakirjojen tarkastus klo 09.00 alkaen

Yhteiskuljetus Helsingistä

Lähtö Puolustusministeriön edestä klo 07.00 ja paluu kokousten päätyttyä Helsingin keskustaan. Paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä, puh 90-665 739 ja 90-665 137.

HALLITUS

JÄSENMAKSU

Vuoden 1980 jäsenmaksu päätetään vuosikokouksessa, jonka jälkeen maksukortit postitetaan. Hallitus tulee esittämään jäsenmaksuksi edelleen 40 mk, jota myös valtuuskunta on kokouksessaan 23.11.1979 päättänyt suositella.

Jäsenmaksukortiston tietokonekäsitteystä ja toisaalta yli 60 vuotiaiden jäsenten vapaaehtoisesta maksuhalukkuudesta johtuen maksukortit lähetetään kaikille jäsenille, mutta sääntöjen 18.§:n mukaisesti jäsenmaksu on VAPAAEHTOINEN

- kunniajäsenille
- kuusikymmentä (60) vuotta täyttäneille ja
- hallituksen jäsenille.

Tässä yhteydessä on kiitollisuudella todettava, että vuonna 1979 on huomattava osa yli 60 vuotiaista maksanut vapaaehtoisen jäsenmaksun ja sillä on ollut erittäin suuri merkitys vähävaraiselle yhdistyksellemme.

TOIMINNANJOHTAJA

ITSE ASIASTA

Ylennetty kenraalimajuriksi

| | | |
|------------------------|-------|-----------|
| Kaira Erkki Rainer | 32.k. | 21.1.1980 |
| Tuominen Keijo Kalervo | 33.k. | 21.1.1980 |
| Valo Jorma Johannes | 37.k. | 21.1.1980 |

Ylennetty everstiksi

| | | |
|---------------------------|-------|-----------|
| Issakainen Raimo Aulis | 40.k. | 6.12.1979 |
| Kurenmaa Pekka Akseli | 41.k. | 6.12.1979 |
| Pullinen Jorma Antero | 39.k. | 6.12.1979 |
| Sihvo Sami Seppo Ilmari | 38.k. | 6.12.1979 |
| Hastio Raimo Juhani | 38.k. | 1.1.1980 |
| Kilkki Pertti Ilmari | 40.k. | 1.1.1980 |
| Lampikoski Eero Johannes | 38.k. | 1.1.1980 |
| Palmen Aarne Martti | 38.k. | 1.1.1980 |
| Wächter Lasse Erik | 45.k. | 1.1.1980 |
| Christensen Hans Henrik S | 40.k. | 21.1.1980 |

Ylennetty everstiluutnantiksi

| | | |
|-----------------------------|-------|-----------|
| Ahonen Juho Heikki | 41.k. | 6.12.1979 |
| Autio Juhani | 33.k. | 6.12.1979 |
| Lehtimäki Pentti Johannes | 46.k. | 6.12.1979 |
| Muttonen Jussi Antti | 40.k. | 6.12.1979 |
| Niemi Arvo Valdemar | 32.k. | 6.12.1979 |
| Raasakka Reijo Aatos | 46.k. | 6.12.1979 |
| Ranta Ilkka Jorma Juhani | 46.k. | 6.12.1979 |
| Salas Jukka Olavi | 46.k. | 6.12.1979 |
| Iskanius Kalevi Allan | 47.k. | 1.1.1980 |
| Jäfs Nils Åke | 39.k. | 1.1.1980 |
| Karanka Osmo Untamo | 46.k. | 1.1.1980 |
| Lehtola Antti Jalmari | 41.k. | 1.1.1980 |
| Mikkola Mauri Heikki Juhani | 46.k. | 1.1.1980 |
| Perkkala Paavo Antero | 46.k. | 1.1.1980 |
| Rissanen Toivo Kalevi | 46.k. | 1.1.1980 |
| Sallinen Mauri Esko | 38.k. | 1.1.1980 |
| Tenhunen Juha Sakari | 45.k. | 1.1.1980 |

Ylennetty komentajaksi

| | | |
|-------------------|---------|----------|
| Visa Jouko Sakari | 32.mek. | 1.1.1980 |
|-------------------|---------|----------|

Ylennetty majuriksi

| | | |
|------------------------------|-------|-----------|
| Kalliomäki Atte Kalevi | 48.k. | 6.12.1979 |
| Lehtinen Taisto Johan Mikael | 48.k. | 6.12.1979 |
| Rousi Jukka Veli | 26.k. | 6.12.1979 |
| Tyynelä Paavo Juhani | 51.k. | 6.12.1979 |
| Valtonen Risto Johannes | 27.k. | 6.12.1979 |
| Vehviläinen Arno Johannes | 51.k. | 6.12.1979 |
| Aarnio Risto Ilmari | 48.k. | 1.1.1980 |
| Jauho Seppo Ilmari | 48.k. | 1.1.1980 |
| Kiianlinna Lauri Kalervo | 51.k. | 1.1.1980 |
| Kurka Eero | 48.k. | 1.1.1980 |
| Leislahti Jaakko Juhani | 50.k. | 1.1.1980 |
| Liira Jukka Kalervo | 50.k. | 1.1.1980 |
| Lukkari Jussi Reino | 51.k. | 1.1.1980 |
| Maunus Reijo Matti Juhani | 50.k. | 1.1.1980 |

| | | |
|-----------------------------|---------|----------|
| Mikkonen Osmo Arto Johannes | 51.k. | 1.1.1980 |
| Mononen Risto Taisto Tapani | 51.k. | 1.1.1980 |
| Sotamaa Pekka Väinö Olavi | 48.k. | 1.1.1980 |
| Suorsa Aarno Eino Kalevi | 48.k. | 1.1.1980 |
| Tiilikainen Yrjö Heikki | 33.mek. | 1.1.1980 |
| Tuominen Jukka Tapio | 48.k. | 1.1.1980 |
| Vallaskangas Eero Olavi | 50.k. | 1.1.1980 |
| Viitanen Jouko Juhani | 50.k. | 1.1.1980 |

Ylennetty komentajakapteeniksi

| | | |
|------------------------|---------|-----------|
| Villikari Risto Juhani | 36.mek. | 6.12.1979 |
|------------------------|---------|-----------|

Ylennetty kapteeniksi

| | | |
|-------------------------------|-------|-----------|
| Huikkonen Kyösti Ilmari | 55.k. | 6.12.1979 |
| Järvinen Matti Ilmari | 55.k. | 6.12.1979 |
| Luokkakallio Mikko Samuel | 55.k. | 6.12.1979 |
| Nurmiranta Erkki Johannes | 55.k. | 6.12.1979 |
| Tiainen Esa Aarne Olavi | 55.k. | 6.12.1979 |
| Tonteri Joonas Olavi | 56.k. | 6.12.1979 |
| Turunen Ismo Kalervo | 56.k. | 6.12.1979 |
| Honkala Antti Matias | 55.k. | 1.1.1980 |
| Hulkkonen Heikki Unto Juhani | 55.k. | 1.1.1980 |
| Karjalainen Reino Uljas | 55.k. | 1.1.1980 |
| Korkala Tuomo Väinö | 55.k. | 1.1.1980 |
| Laurila Paavo Antero Valdemar | 55.k. | 1.1.1980 |
| Lindstedt Hannu Kalevi | 55.k. | 1.1.1980 |
| Martikainen Jaakko Evert | 55.k. | 1.1.1980 |
| Mikkonen Matti Mikael | 55.k. | 1.1.1980 |
| Niemi Jukka Ilmari | 55.k. | 1.1.1980 |
| Nordfors Heimo Olavi | 55.k. | 1.1.1980 |
| Reinamo Raimo Tapio | 55.k. | 1.1.1980 |
| Salotuomi Aimo Emil Johannes | 55.k. | 1.1.1980 |
| Salovaara Jorma Tapani | 55.k. | 1.1.1980 |
| Savenius Rauno Emil Rafael | 55.k. | 1.1.1980 |
| Setälä Paavo Eino Erkinpoika | 55.k. | 1.1.1980 |
| Taulu Mauno Tapani | 55.k. | 1.1.1980 |

Ylennetty kapteeniluutnantiksi

| | | |
|-------------------------|---------|----------|
| Hermansson Gösta Ingmar | 40.mek. | 1.1.1980 |
| Inkiläinen Pauli Mikael | 40.mek. | 1.1.1980 |
| Ketola Matti Risto | 40.k. | 1.1.1980 |

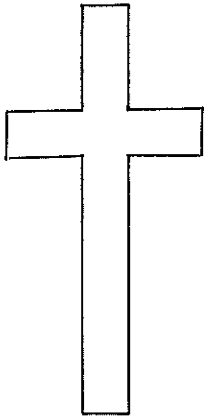
Myönnetty ero

| | | |
|-----------------------------|-------|-----------|
| Evl Kuittinen Jaakko Juhani | 38.k. | 1.1.1980 |
| Evl Sirola Pentti Uolevi | 39.k. | 1.1.1980 |
| Evl Hämäläinen Kari Kalervo | 40.k. | 10.3.1980 |

| | | |
|----------------------------|---------|----------|
| Maj Juvonen Antti | 38.k. | 1.1.1980 |
| Maj Valkonen Esko Juhani | 38.k. | 1.1.1980 |
| Maj von Konow Olavi Aslak | 45.k. | 1.6.1980 |
| Kaptl Läntinen Kari Juhani | 29.mek. | 1.1.1980 |

| | | |
|-----------------------------------|-------|-----------|
| Kapt Aro Yrjö Emil | 51.k. | 1.11.1979 |
| Kapt Ryhänen Rauno Kyösti Kalervo | 52.k. | 1.1.1980 |
| Kapt Ylikoski Jaakko Pekka | 49.k. | 1.1.1980 |

IN MEMORIAM



Everstiluutnantti
Oksanen
Erik Johan Adolf
s 10.01.1896
k 15.11.1979
Kad N:o 179
3. kurssi

Majuri
Sunell
Erik
s 08.01.1906
k 21.11.1979
Kad N:o 593
10. kurssi

Eversti
Setälä
Ahto Alpo Olavi
s 21.06.1908
k 04.12.1979
Kad N:o 925
14. kurssi

Komentajakapteeni
Peuranheimo
Olavi
s 08.01.1913
k 19.12.1979
Kad N:o 173
8. merikurssi

Komentaja
Peuranheimo
Orvo
s 15.08.1907
k 17.12.1979
Kad N:o 110
6. merikurssi

Komentajakapteeni
Leino
Antti Benjamin
s 06.11.1910
k 22.12.1979
Kad N:o 164
8. merikurssi

Everstiluutnantti
Autero
Esko Tapani
s 08.11.1911
k 27.12.1979
Kad N:o 1284
18. kurssi

TERVEHDIMME KADETTIKUNTAA

ALPPILAN APTEEKKI

Läntinen Brahenkatu 12 Hki
Puh. 738156

CARELIA APTEEKKI

Mannerheimintie 56 Hki
Puh. 444073

ETELÄ-KAARELAN APTEEKKI

Kannelmäki Hki
Puh. 534330

FREDRIKINTORIN APTEEKKI

Punavuorenkatu 1 Hki
Puh. 636880

HERTTONIEMEN APTEEKKI

Hiihtomäentie 34 Hki
Puh. 789229

KALLION APTEEKKI

Viides linja 14 Hki
Puh. 7531218

KERAVAN KESKUSAPTEEKKI

Tuusulantie 4 Kerava
Puh. 249030

KOIVUKYLÄN APTEEKKI

Kytötie 17 Vantaa
Puh. 8747766

LAUTTASAAREN KIRKKOAPTEEKKI

Isokaari 2 Hki
Puh. 677886

MALMIN APTEEKKI

Kirkonkyläntie 3 Hki
Puh. 355462

MARTINLAAKSON APTEEKKI

Martinlaakson aseman liikekeskus
Puh. 890537

PIHLAJAMÄEN APTEEKKI

Meripihkatie 3 Hki
Puh. 376787

PIHLAJISTON LÄÄKEVARASTO

Salpausseläntie Hki
Puh. 376716

SÖRNÄISTEN APTEEKKI

Hämeentie 33 Hki
Puh. 764800

VALLILAN APTEEKKI

Sturenkatu 29 Hki
Puh. 7537918

